

Novene ter eere van het allerheiligste hart van Jezus

<https://hdl.handle.net/1874/236326>

mm 13290

Vak 87

NOVENE

TER EERE VAN HET

ALLERHEILIGST HART VAN JEZUS

DOOR

C. BORGIO, S. J.

IN HET HOLLANDSCH BEWERKT

DOOR

A. M.

Kerkelijk goedgekeurd.

UTRECHT,

Wed. J. R. VAN ROSSUM.

1873.

801

NOVENE

Vak 87
801.

TER EERE VAN HET

ALLERHEILIGST HART VAN JEZUS

DOOR

C. BORGIO, S. J.

IN HET HOLLANDSCH BEWERKT

DOOR

A. M.

Kerkelijk goedgekeurd.

UTRECHT,

Wed. J. R. VAN ROSSUM

1873.

IMPRIMATUR.

ULTRAJECTUM,
15 Augusti 1873.

J. H. WENSING
Emir. Prof. Libr. Censor.

NOVENE

TER EERE VAN HET ALLERHEILIGSTE HART VAN JEZUS,

DOOR

C. BORGO. S. J.

UITTREKSEL

van de verzameling van aflaten, uitgegeven te Rome en goedgekeurd door de h. Congregatie der aflaten. 1)

Pater Carolus Borgo, van het Gezelschap van Jezus, heeft eene novene samengesteld ter eere van Jezus' h. Hart, bestaande uit verscheidene overwegingen, vol grondige leering en zalvende godsvrucht.

Deze novene van pater Borgo scheen Pius VII zoo nuttig toe, dat hij haar den geloovigen meende te moeten aanbieden, en tevens aflaten te verleenen aan al degenen, die ze met ijver doen zouden, hetzij vóór het feest van

1) Raccolta di orazioni e pie opere per le quali sono state concedute dai sommi Pontefici le S. Indulgenze, Settima ediz. Romana, Roma 1831 pag. 188. Zie ook: Manuel des dévot. et indulg. approuvées par le S. Siège; par M. l'abbé de Sambucq. Paris. Gaume 1833. pag. 317 en 614.

het h. Hart van Jezus, hetzij in den loop van het jaar.

De aflaten, aan deze devotie verbonden, zijn:

1°. een volle aflat op den feestdag van Jezus' h. Hart, of op een der dagen van de octaaf, voor alle geloovigen, die de voorbereidende novene van het feest van Jezus' h. Hart zullen gedaan hebben.

2°. een gedeeltelijke van 300 dagen, op elken dag der novene.

NB. 1°. Deze aflaten zijn toevoeglijk aan de zielen in het vagevuur.

2°. Men kan de novene nog op een anderen keer gedurende het jaar doen, en op dezelfde voorwaarden dezelfde aflaten verdienen.

3°. De geloovigen, die het werk van P. Alphonsus Rodriguez, handelende over de christelijke volmaaktheid, en in deze novene ter geestelijke lezing voor elken dag aangewezen, ¹⁾ niet bij de hand hebben, kunnen hunne lezing houden uit elk ander ascetisch en godvruchtig boek naar eigen believen.

W O O R D E N

VAN O. H. J. C. TOT DE ZALIGE MARGARETA MARIA OVER
DE DEVOTIE TOT ZIJN H. HART.

„Maak,” zei J. C. tot haar, „deze devotie overal bekend, en doe haar leven in alle harten. Den menschen in de wereld moet gij haar aanbevelen, als een zeker en gemakkelijk middel om van Mij eene ware liefde tot God

1) Oorspronkelijk geschreven in het Spaansch, is dit werk overgezet in bijna alle Europesche talen. Men kan het zich aanschaffen in alle goede boekwinkels.

te erlangen; den geestelijken en religieuzen, als een krachtig middel om tot de volmaaktheid van hun staat te geraken; dengenen, die aan het zielenheil arbeiden, als een beproefd middel om de meest versteende harten te roeren, en eindelijk allen geloovigen, als eene der grondigste en meest geschikte devoties tot het overwinnen der sterkste hartstochten, tot het herstellen van eendracht en vrede in verdeelde huisgezinnen, tot het afleggen van verouderde gebreken, ter verkrijging van eene zeer vurige en allerteederste liefde jegens Mij, en eindelijk tot een spoedigen en gemakkelijken voortgang naar de verhevenste volmaaktheid." (Leven der eerbiedwaarde Margareta Maria door Mgr. Languet, bisschop v. Sens.)

INLEIDING.

Het houden van novenen is een uitstekend middel ter heiliging, indien men er zich naar behooren van weet te kwijten. Daarom, op welken tijd gij ze ook doet, en welk ook het bijzondere doel zij, dat gij er u bij voorstelt, verlies nimmer de volgende beschouwingen uit het oog.

Hebt gij uwe novenen goed gedaan, dan zullen zij stellig altijd eene vernieuwing en vermeerdering van ijver in u teweegbrengen; en ziedaar hetgeen wel voornamelijk het algemeene en hoofdzakelijke doel van alle novenen moet zijn. Hoe zoudt ge ook met grond kunnen hopen, dat God zich verwaardige u bijzondere genaden te verleen, zoo gij niet eerst vastelijk besloten hebt, u aan Jezus op eene meer bijzondere wijze aangenaam te maken door eene meer bijzondere toewijding van u zelve?

Uw geestelijke voortgang zij dus het hoofddoel uwer novenen. Alle oefeningen van godsvrucht, die niet rechtstreeks daarheen voeren, zullen u weinig nut aanbrenge: zij integendeel, die er geheel en al op ingericht zijn, zullen u zeer voordeelig wezen, en moeten als zoodanig u van het hoogste gewicht toeschijnen.

Laat al uwe uiterlijke oefeningen van godsvrucht, van boetvaardigheid, van onderwerping, van godsdienstigheid enz., bezield zijn met den innerlijken geest, den geest van rouwmoedigheid, den geest van zachtaar-

digheid, van ootmoed, van liefde enz. Zonder dien innerlijken geest, zijn de schoonste blijken van godvruchtigheid in Gods oog slechts eene soort van spotternij.

Overlaad u niet met uiterlijke oefeningen. Haar te groot aantal brengt overhaasting voort, die den geest vermoeit en verstroot. Weinig en goed, is altijd nuttig; veel en slecht, is altijd nadeelig. Vermijd vooral zoodanige, die strijdig kunnen zijn met een nauwgezette vervulling der plichten van uwen staat.

Uw voornaamste oefening in de novenen moet zijn: u van de gewone verrichtingen, uw gebed, uwe geestelijke lezing enz. met de meest mogelijke volmaaktheid te kwijten. Tracht al die bezigheden te doen samenstemmen met uwe novene, waarvan het plan derwijze geraamd moet zijn, dat zij er een gedeelte van uitmaken.

Wees uiterst bezorgd om dagelijks te volbrengen wat u ter verrichting gedurende de novene is voorgeschreven, en vraag er u elken avond rekenschap van. Ga in dat onderzoek na, of gij dien dag veel voordeel hebt getrokken uit de novene, hetzij door uwe gebreken verminderd, of voortgang gemaakt te hebben in uiterlijke plichtsbetrachting en ingetogenheid des harten.

Op die wijze zal elke novene uwen ijver op den weg der volmaaktheid merkbaar aanwakkeren; en indien gij er verscheidens houdt in den loop des jaars, zult gij nimmer het ongeluk hebben, tot traagheid te vervallen.

Vergelijkt gij nu deze grondregels met de oefeningen en gevoelens, die wij u aangeven in deze *Novene van het h. Hart van J.*; dan zult gij zien, dat zij alle hierin hunne toepassing erlangen.

De grondgedachte dezer novene hebben wij genomen uit eene oefening van godsvrucht, die de zalige Margareta Maria Alacoque beknoptelijk uitgegeven heeft onder den titel van: „Levens van Jezus Christus in het allerheiligste Sacrament: manier om die te vereeren tijdens de octaaf van dat feest.” Met betrekking hierop zal deze novene u kunnen helpen, om het feest en de octaaf van het allerheiligste Sacrament te heiligen door het oefenen der devotie tot het goddelijk Hart. Dit toch moeten wij, volgens den geest dier devotie, meer bijzonderlijk vereeren in het Sacrament, waar Het wezenlijk tegenwoordig is.

En dewijl eenige godvruchtige personen verlangden dat de overwegingen in dit boekje vervat, twaalf in getal waren, om op den eersten Vrijdag van iedere maand telkens eene daarvan te nemen, hebben wij er eene bijgevoegd voor den dag, die de novene voorafgaat, een andere voor 's avonds vóór het feest van het h. Hart, en een derde voor den dag zelve dier plechtigheid.

NOVENE

TEB ERBE VAN

HET HEILIG HART VAN JEZUS.

OP DEN DAG DIE DE NOVENE VOORAFGAAT.

Welk het doel was der instelling van het
allerheiligste Sacrament.

Voorbereidend gebed. Een levendig geloof in Gods tegenwoordigheid. Opdracht der overweging. Bid God, dat Hij u aandachtig doe zijn, u verlichte en uw hart bewege 1).

1) Geef, o mijn God, dat gedurende deze overweging alle gedachten van mijn verstand, alle aandoeningen mijns harten, alle werkingen mijner ziel zuiver en volkomen mogen strekken tot den dienst en de glorie uwer goddelijke Majesteit.

O mijn Verlosser, ik wensch mij te vereenigen met Uw heilig Hart, om dit gebed te verrichten in vereeniging met de volmaakte toewijding, den diepen ootmoed, den onbegrensden eerbied, de vurige liefde en al de heilige en goddelijke gesteltenissen, waarmede Gij tot Uwen hemelschen Vader hebt gebeden, toen Gij op de aarde verkeerdet. Vereenig, smeeek ik U, mijn

Eerste inleiding. Verbeeld u J. C., op het oogenblik zelf, dat Hij dit goddelijk Sacrament instelde. Hij is aan tafel gezeten met Zijne apostelen en houdt in Zijne aanbiddelijke handen datzelfde brood, hetwelk Hij zegent en zelfstandig in Zijn eigen lichaam verandert. Zie, hoe Hij Zijne goddelijke oogen ten hemel opheft, die schitteren van een onuitsprekelijk zachten glans. Beschouw dat gelaat van een God, die meer dan ooit van liefde voor u brandt. Hij is in eene verrukking van liefde.

Tweede inleiding. Vraag Hem, dat Hij u bijsta met een buitengewoon licht, om de inzichten Zijner liefde in dit verheven Sacrament goed te begrijpen, en dat Hij u de genade verleene, diep daarvan doordrongen te worden, om ook zelf tot de verwezenlijking er van mede te werken.

Eerste punt. Jezus Christus stelde het h. Altaarsacrament in ter bevrediging van Zijn vurig verlangen, om ons al Zijne goederen mede te deelen... Geen enkel ander middel om de menschen daaraan deelachtig te maken had hem afdoende geschenen. Beschouw nu, o Christen, hoe dit edelmoedige Hart zich maar niet kon verzadigen met u te beminnen. 't Is hier geen nieuwe gave, die Hij weg wil schenken aan zielen die Hij liefheeft: neen, het zijn alle gaven te gelijk, het zijn alle genaden, in ééne enkele gave opgesloten. Welke ook de behoeften eener ziel in dit leven zijn mogen: 't is hier dat zij het geneesmiddel, de heilbron vindt voor alles. Gij dan

zwak gebed met de heiligheid van het Uwe, opdat ik bidden moge met U en door U en den hemelschen Vader aanbidde in geest en waarheid.

o zielen, wie de bekoering beproeft, gij, die treurt in ongenade, die angstig terneergeslagen ligt in het ongeluk, gij, twijfelachtigen en wankelmoedigen, gij, arme, zwakke en kwijnende zielen, weet toch uwe toevlucht te nemen tot dit goddelijk geneesmiddel, weet het naar behooren aan te wenden. Hier vindt men alles aanwezig: al wat vrienden, wat verlichte raadgevingen, voorbeelden, wijze overdenkingen, zelfs wat alle devoties van het Christendom u zouden kunnen aanbieden, wordt hier vereenigd aangetroffen. 't Is in dezen schat van allerlei goederen dat een onnoemelijk aantal zielen hare heiliging hebben gevonden. Hoe vaak ontbreken ons de andere middelen, en worden er beletselen gesteld tegen den bekwamen tijd en den gereeden toegang! Maar in dit wonderbaar Sacrament is Jezus Christus altijd tegenwoordig, altijd gereed; en dit wel overal en voor allen. Waarom dan, o lauwe ziel, die traagheid in den dienst des Heeren? Waarom die schuldige achteeloosheid? Hoe miskent gij aldus die grenzenlooze weldaad? Dan, 'tis hier niet enkel eene samenvatting van alle goddelijke gunstbetooningen; 't is eene geheel nieuwe gave, 't is de grootste van alle. — Deze toch zijn slechts de vruchten der oneindige liefde uws Verlossers; maar hier is de plant zelve aanwezig, welke al die vruchten voortbrengt: uw goddelijke Verlosser, die Zich Zelfen aan u geeft. Hij schenkt u Zijne heilige menschheid met al de verdiensten van Zijn sterfelijk leven; Hij geeft u Zijne godheid met al de schatten Zijner wijsheid, Zijner macht en matelooze goedheid. Hij stelt eindelijk geene andere perken aan het verlangen, dat gij zelve koestert om u te verrijken, dan die uwer eigene gesteltenis en

vatbaarheid. Bepeins die overmaat van liefde, o wereldschgezinde ziel, die zoo gevoelig zijt voor aardische vriendschapsblijken. Een nietig geschenk bedaart uwe gramschap, verwarmt uw koud gemoed, wint en vermeestert uw hart; maar geldt het uwen God, dan ja houdt dat ondankbare hart op gevoelig te zijn. Ach, laat u dat berouwen tot schamens toe, ween er over van droefheid, en bepaal bij u zelve, wat gij voortaan denken en gevoelen en verrichten moet, om dat goddelijk Hart te bevredigen, dat zoo mild is met Zijne liefdebewijzen.

Tweede punt. Jezus Christus heeft het heilig Sacrament des altaars ingesteld, om Zich met onze zielen te vereenigen. Zoo verre heeft de vurigheid Zijner liefde Hem gevoerd... Hij Zelf is die koopman van het evangelie, die zijn ganschen rijkdom veil heeft voor eene paarl, welke hij zeldzaam en op hooge waarde schat. O Jezus, Zoon van God, zijn *wij* dan, is dan het bezit van onze harten ook zulk een kostbaar goed voor U? En gij, ondankbare en ellendige ziel, begrijpt gij heel de grootheid van dit geheim? De eenige Zoon des Vaders begeert vurig, slechts één te zijn met u door de innigste vereeniging, die plaats kan grijpen tusschen den eeuwigen God en een sterfelijk schepsel; en door eene poging Zijner almacht en wijsheid heeft Hij een middel gevonden, om Zich met U te vereenigen door uw eigen voedsel te worden. Hij wil geheel en al toebehooren aan het schepsel, mits ook dit toestemme zich aan Hem te geven door eene wederkeerige en liefdevolle schenking van zich zelf. De rede zou deze waarheid verwerpen, indien het geloof ze ons niet leerde. Ja, mijn Heer en mijn God, ik geloof het. Maar ach! dat ik ongevoelig

kan zijn voor eene zoo groote liefde! En ken ik haar wel, zooals ik ze moest kennen? Hoelang heb ik verzuimd U en mij zelven te leeren kennen! Hoe meer ik U bewonder, o mijn God, des te grooter afschuw krijg ik van mij zelven. Hoe dikwijls prangdet Gij U liefdevol tegen mijn hart! En ach, mijn goddelijke Bruidegom, met welk monster voedtet Gij U vereenigd! met welk een monster van onwaardigheid, van onzuiverheid, van koude ondankbaarheid! Zoo dikwerf heeft mijne ziel zich in den schoot bevonden van een ongekend geluk, waarvan een enkel oogenblik zelfs ten prijs van mijn bloed niet te duur ware gekocht! En echter, o blinde, o onverstandige en door eigen schuld ongelukkige ziel, hoevele van die stonden hebt gij verloren! wat groote zaligheid hebt gij niet weten te smaken! Zelfs de serafijnen benijdden u, en toch..... O, verachtelijke zinnen! bedrieglijke wereld! trouwelooze en verraderlijke harts-tochten! wat hebt gij mij nu in ruil gegeven voor zoo groot een goed?

Houd hier eenige oogenblikken stil, en vergelijk een zoo innig bezit van een God van liefde, met de beuzelachtige voorwerpen uwer aardschgezindheid, waardoor u de smaak en de kennis van zulk een genot is benomen. Maak edelmoedige besluiten, vraag groote verlichtingen en genaden, en bied door eene oefening van volkomen zelfverzaking, uw hart zonder voorbehoud ten offer aan de verlangens en aan de vlammen van het oneindig beminnenswaarde en oneindig beminnende Hart uws goddelijken Bruidegoms.

EERSTE DAG.

HET GODDELIJK HART VAN JEZUS IN HET ALLEBHEILIGSTE
SACRAMENT LEIDT EEN LEVEN VAN
ZALIGHEID.

Hetgeen wij hier zeggen is eene waarheid, onbegrijpelijk voor uwe eigenliefde, die in dit allerheiligste Sacrament het Hart van Jezus Christus in een volslagen gemis beschouwt van de goederen der aarde.

Voorbereidend gebed. Een levendig geloof in Gods tegenwoordigheid. Opdracht der overweging. Bid God, dat Hij u aandacht verleene, u verlichte en uw hart bewege.

Eerste inleiding. Verbeeld u Jezus Christus in het allerheiligste Sacrament, Zijne borst ontdekkende en u Zijn Hart toonende als op een troon, schitterend van een liefelijk licht en een hevig brandend vuur.

Tweede inleiding. Vraag Hem om een deel van dat zachte licht en dat goddelijk vuur, opdat de waarheid voor u zichtbaar, en uw hart ontvlamd worde door Zijne liefde.

Eerste punt. Spoor in Jezus' Hart het denkbeeld op, dat gij u vormen moet van de grootheid, de schoonheid en het genot der *tijdelijke* goederen... In de enge ciorie, die Hetzelve omsluit, geniet dat goddelijk Hart een oneindig geluk, zonder nochtans ook maar het geringste te smaken van hetgeen de wereld hoogacht, of uwe eigenliefde noodig oordeelt tot uw welzijn. In plaats van al

dat gemakkelijke, waaraan de wereld zich overgeeft, heeft Jezus voor alle gezelschap enkel het stilzwijgen en de eenzaamheid. In plaats van paarden en kostbare meubelen, is het tabernakel, waarin Hij woont, vaak armoedig en van alles verstoken. De weinige oogenblikken, dat Hij niet alleen is gelaten, heeft Hij doorgaans slechts behoeftige en onbeschaafde menschen voor Zich.

Doch hoe menigmaal bevindt Hij Zich in de tegenwoordigheid Zijner meest verklaarde vijanden! hoe dikwijls wordt Hij door hen beledigd, bespot en verguisd! Welk een droeve toestand is niet de Zijne, in de oogen uwer eigenliefde! En toch, dat goddelijk Hart, te midden dier verlatenheid, gedwongen tot zulk een gezelschap, overladen met al die verachting, verliest niets van Zijn altoos oneindig geluk. En gij, zoo vaak verliest gij uwe rust! en dat wel om zooveel minder! Blind, en zwak van harte, doet gij, door u aan het zinlijke te hechten, er tevens uw geluk van afhangen; tot op dezen dag hebt gij dit daarin gezocht. Maar welaan, uw hart is van dezelfde natuur als dat van Jezus Christus: noch het Zijne, noch het uwe is gemaakt voor dezegooderen, die uwe zinnen bedriegen. Erken dus uwe dwaling. O oneindig gelukkig Hart, doe mij toch de begoocheling van het schijngeluk inzien, waardoor mijn eigenliefde bedrogen en mijne rede in dwaling gebracht werd, en geef mij eene onbepaalde minachting voor alles wat de wereld hoogschat en liefheeft.

Onderzoek hier, door welke genietingen uwe eigenliefde het zachtst zou gestreeld worden; maak gansch tegenovergestelde voornemens, en bid.

Tweede punt. Leer in Jezus' Hart het denkbeeld kennen,

dat gij u vormen moet van de grootheid, de schoonheid en het genot der *geestelijke* goederen. . . . De liefde en het bezit van God maken de zaligheid uit van Jezus' Hart, hetwelk, persoonlijk vereenigd met de Godheid, een oneindig geluk smaakt, gelijk ook Zijne liefde en vereeniging met God oneindig zijn; en 't is om dezelfde reden, dat die zaligheid niet in 't minste gestoord kan worden door het gemis van die tijdelijke goederen, waaraan uwe beperkte zinnen zoo groot eene waarde hechten. Voor Hem is de eenvoudige ciborie gelijk aan den troon Zijner heerlijkheid in den hemel. Houd een tijdlang uwe blikken strak op de zon gevestigd, en weldra zult gij geen ander voorwerp meer gewaarworden: de indruk, door dat helle licht in uwe oogen achtergelaten, maakt ze onvatbaar voor alle andere, die minder levendig zijn. O gelukkige ongevoeligheid voor de goederen dezes levens! Zij alleen kan in deze ellendige wereld uw hart gelukkig maken. Zeg gij derhalve tot u zelve: mijn hart is niet van eene andere natuur dan dat van Jezus Christus; hetgeen dat goddelijk Hart gelukkig maakt, is alleen in staat om mij te bevredigen. Herinner u die dagen, of althans die weinige uren uws levens, dat uw hart van eene vuriger liefde tot God was ontvlamd. Wèl zijn dit zoete, doch tevens bittere herinneringen. Toen ontbrak u niets ter volkomen bevrediging; en vergelijk nu eens met dien vrede, toen door uwe ziel gesmaakt, haar tegenwoordigen toestand. Ach, ontferm u over u zelve; wees gij zelf het voorwerp uwer afgunst en uwer verontwaardiging tevens. O Hart van mijnen Heer Jezus, oneindig tevreden en gelukkig, wanneer zult Gij U mijner erbarmen? Doch

van uit dit tabernakel antwoordt u Jezus: „Dwaze ziel, wanneer zult gij zelf u over u ontfermen?“ En wat zult gij nu tot Hem zeggen? O vraag Hem allerdeemoedigst vergiffenis, dat gij in uw hart dat heilig vuur hebt laten uitgaan, hetwelk Hij Zelf er in ontstoken had en in de zachte koestering waarvan Hij u den zoetsten vrede liet smaken; maak, met het oog op zekere uwer dagelijksche verrichtingen, het grootmoedige voornemen, om u volstrekt los te maken van alles wat de goddelijke liefde in u belet te ontkiemen en aan te wassen, en bijgevolg ook uw tijdelijk geluk in den weg staat.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez. 1ste Deel. 1ste Verhandeling. Hfdst. 14 en 15.

Bezoek aan het allerheiligste Sacrament.

Beschouw hier heden Jezus Christus als het eenige voorwerp, dat u gelukkig kan maken, en Zijn heilig Hart als de plaats, waarin uw gansche geluk is neergelegd. Oefening van verlangen. Vraag aan God dat alleen Zijne liefde u volkomen bevredige.

SCHIETGEBED GEDURENDE DEN DAG.

*Amorem tui solum cum gratia tua mihi domes,
et dives sum satis.*

Geef mij, o mijn Jezus, slechts Uwe liefde en Uwe genade, en ik ben rijk genoeg; ik vraag U niets meer.

Deugdoefening gedurende dezen dag.

Bepeins dikwijls, bij elke handeling die gij zult verrichten, op welke wijze, wat het uiterlijke aangaat, en met welke gemoedsstemming Jezus Christus die verricht zou hebben. De gedachte hieraan moet u helpen in het verbeteren uwer gewone wijze van doen en in het meer en meer heiligen uwer geringste bezigheden.

TWEEDE DAG.

OVER HET LEVEN VAN GENADE VAN HET HEILIG HART
IN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT.

Van iemand die in den vreemde woont, om er handel te drijven, of om wetenschappen op te doen, kan men zeer gepast zeggen, dat hij er een handels-, of een studieleven leidt. Ofschoon nu de aarde voor Jezus in Zijn verheerlijkten staat een alleszins onwaardig verblijf is, heeft Hij haar toch tot Zijne woonplaats willen uitkiezen, om er te onzen opzichte als 't ware de bezorger te zijn van Gods genade. Vandaar dat men het leven, 't welk Hem te midden van ons in het Sacrament bezielt, genadeleven kan noemen. Gaan wij derhalve aandachtig na 1^e welke de gevoelens zijn van dat goddelijk Hart voor ons; 2^e welke de onze moeten wezen.

Voorbereidend gebed. Als naar gewoonte.

Eerste inleiding. Verbeeld u Jezus Christus in het allerheiligste Sacrament, Zich de borst ontblootende en u Zijn Hart toonende, waaraan een heldere waterstroom ont-

schiet: het zijn de genaden, die Hij overvloedig wenscht uit te storten over al degenen, die tot Hem naderen.

Tweede inleiding. Stel u in de tegenwoordigheid van Jezus Christus, als een arme zieke met melaatschheid overdekt en versmachtende van een doodelijken dorst; vraag Hem dat Hij door Zijne genade u geneze, u zuivere en uwe krachten herstelle

Eerste punt. Jezus Christus leidt in dit verheven Sacrament een leven van genade. Welke gevoelens wekte in Zijn Hart dit leven niet op, toen Hij, onder ons wonende, de zieken genas en Zelf hen ter genezing opzocht; toen Hij den blinden het gezicht, den dooden het leven terugschonk, en Zijne liefde tot ons Hem zoovele wonderen deed werken! Diezelfde gevoelens van medelijden, van teederheid, van ontferming, van goedhartigheid, heeft Hij thans alle te gelijk in dezen staat, het vereenigingspunt van al Zijne wonderdaden.

Welke waren Zijne gevoelens, toen Hij zoovele vermoeienissen, zoovele tegenkantingen en folteringen uit eigen verkiezing te gemoet ging? Die gansche genegenheid, diezelfde oneindige liefde bezielt Hem nog in dit aanbiddelijk Sacrament, waarin Hij voortgaat iederen dag het werk onzer verlossing te vernieuwen. Hoe fel en rusteloos is niet een groote vlam, als zij opgesloten is in een engen oven? Desgelijks het goddelijk Hart. Ja, dat oneindig minnend Hart verduurt eene soort van onbeschrijfelijke foltering in die overvolheid van genaden, die Het omsluit en waarvan Het zich niet kan ontdoen, bij gebrek aan personen, geschikt om ze te ontvangen. Terwijl die God eens aan eene ziel, die Hij liefhad, Zijn Hart vertoonde als een vuurkolk, sprak Hij tot haar:

„Mijn Hart brandt weg van verlangen, om zich aan de zielen mede te deelen. Help Mij, dierbare dochter, dit groote vuur blusschen. Verkondig zelve en doe overal verkondigen, dat Ik zonder mate al Mijne genaden zal uitstorten in de zielen, die er van komen putten in Mijn Hart.” Dan, gij zijt een diergenen, die koud en ongevoelig zijn voor het Hart van dien minnenden God. Hebt gij goed doordacht en begrepen, welke de gevoelens zijn van dat Hart? En thans, nu ze u bekend zijn, wat denkt gij er van? wat denkt gij van uzelfen? O oneindig goedaardig en liefderijk Hart, waarom heb ik U niet vroeger gekend! Ach! daarom ben ik tot op dezen dag zoo verstoken geweest van genaden, zoo weinig betrouwend op U, zoo kleinmoedig in mijne gebeden. Bewondering... Dankbetuiging... Betrouwen... Voor-nemens...

Tweede punt. Welke gevoelens verwacht Jezus' Hart van u voor dat *leven van genade*, dat Hij om uwentwil in dit Sacrament leidt?... 1. Gij moet dit goddelijk Hart beschouwen als uw eenig toevluchtsoord in elken nood uws harten. Dit hebt gij nog niet gedaan; want dat minnend Hart is steeds het laatste geweest, waarenen gij u wenddet. Hadt gij *daadwerkelijk* geloofd, in dat goddelijk Hart het ware geneesmiddel te zullen vinden voor uwe bekoringen, droefheden, twijfelingen en zwakheden, dan zoudt gij het niet hebben gezocht in de schepselen, in uwe zinnen of in uw eigene harts-tochten. Onderzoek u oprecht omtrent het ongelijk, dat gij daarin het teederste en vermogendste aller harten hebt aangedaan, en begin het onverwijd te herstellen. 2. Uwe toevlucht nemende bij dat goddelijk Hart, moet

gij een waar en vurig verlangen hebben naar al de genaden, die u noodig zijn. O dat goddelijk Hart kent al de verborgenste gevoelens van het uwe: Het ziet uwe geringe opgewektheid om Het te beminnen op het oogenblik zelf, dat gij Het om de genade hiervan vraagt; Het ziet, dat gij bang zijt voor die genade van u volkomen te onthechten aan het schepsel, en dat, terwijl uw mond bidt, gij een heimelijk afgrijzen gevoelt van zelfhaat, van liefde tot vernederingen, en van volkomen verzaking uwer neigingen en lusten. Desnietemin zult gij u de genaden van Jezus Christus nimmer waardig kunnen maken, dan door de oprechtheid en vurigheid uwer begeerten. Denk eens na over die, welke Jezus koestert voor u, en vergelijk ze met de uwe. Schaam u er over in het diepste uws harten, vraag Hem vergiffenis en smeeek Hem ootmoedig, dat de eerste Zijner genaden voor u een levendig verlangen zij om genezen en het verlangen waardig te worden, dat Hij heeft, om ze u mede te deelen. 3. Gij moet tot Jezus' Hart uwe toevlucht nemen, niet alleen met ootmoed, maar ook met een liefdevol betrouwen, d. i. met eene soort van vriendschappelijke gemeenzaamheid, die God u toestaat en zelfs wil dat gij met Hem in dit Sacrament onderhoudt. O ziel, die uw geluk miskent, is dat niet het grootste liefdedonder van dat Hart voor de menschen? Die God van majesteit en glorie, voor Wien de engelen des hemels in heilige siddering zijn neergebogen, gewaardigt Zich, op deze aarde gemeenzaam met ons te verkeerren. Gij geeft uw hart gansch en al aan schepselen over, die meermalen geringer zijn dan gij, en u wellicht onteeren en verraden; en datzelfde hart

verwijdert zich, het is gesloten, wanneer een God er wel in nederdalen wil! En 't is geen ootmoed, die u weerhoudt: 't is de weinige liefde, die gij voor Hem hebt, en het al te zwakke bewustzijn der liefde, die Hij u toedraagt. O goddelijk Hart, oneindig minnend en minnenswaardig, voortaan zal het anders zijn.

Open Hem dan geheel uw hart; maak Hem bekend met uwe smarten; ontbloom Hem uwe wonden; toon Hem aan, wat gij noodig hebt. Hij kan niet weerstaan aan een bedrukt hart, dat met ijver en vertrouwen tot Hem smeekt.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez, 1^e Deel. 7de Verhandeling. Hfdst. 8 en 9

SCHMETGEBED.

Susceptor meus es tu, et refugium meum; Deus meus, sperabo in eum. Gij zijt mijn eenige steun en toevlucht: van U alleen, o Jezus, verwacht ik alles.

Bezoek aan het allerheiligste Sacrament.

Vernieuw in uw geest de voorstelling en in uw hart de aandoeningen van de inleidingen dezer overweging, en bekrachtig diegene, welke deze overweging in u heeft voortgebracht.

Deugdoefening.

Verricht eene of andere daad van liefde, voorkomendheid of vriendschap ten opzichte van iemand, voor wien

gij afkeer gevoelt; en dit wel met het oogmerk, om u zelve te straffen voor de langdurige miskenning van Jezus' liefde tot u.

DERDE DAG.

JEZUS CHRISTUS LEIDT IN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT EEN LEVEN VAN OPOFFERING.

Het offer des Kruises duurde slechts eenige uren; maar Jezus Christus vernieuwt het elk oogenblik in het Altaarsacrament, doordien er geen tijdstip is, dat het heilig Misoffer niet op eene of andere plaats ter wereld wordt opgedragen. Daarom kan men Jezus' leven in het Sacrament wel een voortdurend offerleven noemen, waarvan Hij Zelf èn Offerande èn Offeraar is. Wij zullen dus overwegen: 1° welk deel Jezus' Hart neemt aan die Offerande van Zich Zelve, door Hem Zelve tevens opgedragen, 2° hoe door die offerande onze harten worden uitgenoodigd, om zich zelve op te offeren.

Voorbereidend gebed. Als naar gewoonte.

Eerste inleiding. Verbeeld u Jezus in het Sacrament als een lam, gereed om op het altaar te worden geslacht, terwijl vlammen uit Zijn Hart slaan, om het als Offer te verteren.

Tweede inleiding. Bid Hem, u goed te doen begrijpen, welke de waarde is van Zijn Offer, en u moed te schenken, om Hem na te volgen door aan Zijne liefde een volmaakt offer te brengen van u zelve.

Eerste punt. Jezus' liefde tot Zijn goddelijken Vader en tot ons was de voornaamste oorzaak van het Kruisoffer; doch de haat en afgunst Zijner vijanden en van die Hem kruisigden brachten mede daartoe bij. Hier echter is het enkel de liefde, die alles doet; 't is hier eene gansch nieuwe uitvinding van een van liefde ontvlamd hart; 't is een werk, dat geheel en al toebehoort aan dat Hart, hetwelk nimmer moede wordt te beminnen. Reeds was door het Kruisoffer op oneindige wijze voldaan aan hetgeen Gods eer en 's menschen verlossing vorderden; waarom derhalve die zoo langdurige, onafgebroken vernieuwing? Omdat hetgeen aan des Vaders oneindige rechtvaardigheid heeft kunnen voldoen, niet genoeg is geweest voor de oneindige liefde des Zoons. Om opgeofferd te worden aan het kruis, was het toereikend dat de Verlosser voor Zijne vijanden Zijne heerlijkheid verborgen hield; want hadden zij Hem gekend als den God van glorie, dan ware Hij nooit door hen gekruisigd. Maar om Zich Zelfen opnieuw te offeren in het Sacrament, moet Hij noodzakelijk, ook voor Zijne dierbaren, zelfs Zijne menschheid verborgen houden. En waarom niet Zich vergenoegd met eene jaarlijksche hernieuwing van dat Offer, daar toch de andere geheimen slechts eenmaal 's jaars in de Kerk worden herdacht? Of minstens, waarom niet bij de hernieuwing des Offers de verschuldigde uiterlijke huldeblijken, liever dan die geheimzinnige en verborgen wijze van opdragen? Waarom? O tallooze moeilijkheden van den kant Zijner grootheid en onzer geringheid waren er tegen; en alleen de overmatige liefde van een Hart, dat niet kan nalaten ons te beminnen, was in staat, om die te boven te

komen. Begrijpt gij thans, o koude, blinde en ondankbare ziel, welk deel Jezus' Hart heeft in de Offerande van Zich Zelfen, die Hij aanhoudend voor ons in dit Sacrament opdraagt? Wek dan gevoelens op van bewondering, van dankbaarheid en van verlangen, om aan zoo groot een liefde te beantwoorden.

Tweede punt. Het offerleven van Jezus' Hart in het Sacrament noodigt u uit insgelijks een leven van opoffering voor Hem te leiden. Wilt gij beantwoorden aan Zijne liefde, dan hebt gij niets anders te doen dan Hem na te volgen. Zijne liefde tot U doet Hem dagelijks Zich Zelfen ten beste geven: bemin Hem, en het zal u licht vallen, u op te offeren voor Jezus. Die groote afkeerigheid van vaak onbeduidende offers is — bedenk dit wel — een teeken van flauwe liefde. Waarom is de afzondering, de armoede, de gehoorzaamheid voor u zulk een zware last? Waarom kost het u zooveel moeite een gevoel van wraak of afkeer te onderdrukken, deze of gene genegenheid te matigen? 't Is omdat gij reeds jaren lang zelfs niet even geproefd hebt van den onuitsprekelijken troost, dien de godminnende ziel in het lijden vindt. Begin dus, met u ten offer te brengen, en gij zult Hem leeren kennen. Elk gering offer zal de liefde in u vermeerderen, en u kracht en moed geven voor een dat grooter en edeler is. Zoo de ziel maar aanhoudt met dat zwakke pogen, zal Jezus' Hart niet moede worden haar telkens een weinigje mede te deelen van het vuur dat Hem verteert. Dan komt er een dag, waarop Hij onvoorziens haar in de gelegenheid stelt tot het brengen van een heldhaftig offer. Maakt zij er zich slechts toe gereed, dan ontsteekt Jezus in haar hart eene

vlam van die liefde, welke haar bekwaam maakt tot het verrichten dier heldendaad. Denk hier goed over na, want het wijst u tevens den weg, die het zekerst tot de heiligheid leidt, en minder moeilijk is dan hij schijnt. Vergelijk de offers van Jezus met datgene, waartoe Hij u thans de gelegenheid schenkt. Is het gering; welk eene schande dan voor u het te weigeren! Is het groot; welnu, gelukkig zijt gij: de dag is aangebroken, waarop Jezus uwe heiliging wil aanvagen. Vestig dan uwe blikken op het tabernakel: daar zetelt uw opperste Goed, de Bruidegom uwer ziel, uw God, die Zich geslacht-offerd heeft voor u. Spreek tot dat aanbiddelijk Hart met dat vertrouwen en die gemeenzaamheid, welke voor u de vrucht der overweging van gisteren heeft moeten zijn, en maak uwe voornemens.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez. 2de Deel. 1ste Verhand. Hfdst. 14 en 15.

SCHIETGEBED.

Zeg dikwijls tot uwe zinnen, begeerten en neigingen: „*eamus et nos, et moriamur cum illo.*” Laten ook wij gaan, en met Hem sterven.

Bezoek aan het heilig Sacrament.

Bezoek het heilig Sacrament, als om in den geest bij Jezus' kruisiging tegenwoordig te zijn op het oogenblik, dat de lans Zijne borst doorboort en Zijn Hart verwondt.

Wek u op tot bewondering, beschaming en liefde; draag u op als een offer en bid vurig om getrouwheid in de uitvoering uwer gemaakte besluiten.

Deugdoefening.

Onderzoek heden vroegtijdig en met zorg, welke neiging, welke afkeer, welk gebrek in u het meest aan Jezus' Hart mishaaft, en bevljigt u dezen dag, Hem daarvan een offer te brengen.

VIERDE DAG.

VEREER HET HEILIG HART OM ZIJN LEVEN VAN VER-
NEDERING IN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT.

„Leert van Mij, omdat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben,” sprak eenmaal Jezus Christus; en daadwerkelijk predikt Hij ons dit nog in het *leven van vernedering*, dat Hij in het Sacrament heeft aangenomen. Wij zullen vandaag die vernedering beschouwen 1°. in zich zelve; 2°. in hare voornaamste omstandigheden.

Voorbereidend gebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Ga hier aandachtig na, hoe Jezus Zich in dit tabernakel zonder eenige heerlijkheid vertoont, en stel u, in zoover het doenlijk is, de oneindige majesteit voor, die Hem in den hemel omringt. Vergelijk die beide toestanden en merk het verschil er van op.

Tweede inleiding. Vraag Hem, de geheime inzichten Zijns Harten in een staat, zoo weinig overeenkomstig met Zijne oneindige grootheid, te mogen kennen, Hem in dien staat te beminnen en na te volgen.

Eerste punt. Zelfvernedering en liefde tot alles wat die kan bevorderen zijn het kenmerk des ootmoeds. Beschouw Jezus' vernedering in het Altaarsacrament. Al wat eer uitlokt, laat Hij zorgvuldig verborgen. Welk teeken wordt gij hier gewaar van Zijne godheid? Waar is het licht, de majesteit, de engelendrom, de troon van heerlijkheid? Is hier een spoor te bemerken van die macht, waardoor de wereld bestaat; van die wijsheid, waarmede zij bestuurd wordt; van dat oppergezag, hetwelk zich uitstrekt over hemel en aarde? Had Hij zich heimelijker kunnen verschuilen, bijaldien Hij werkelijk vreesde als God te zullen vereerd worden? Zich dieper kunnen vernederen, zoo Hij inderdaad begeerde voorbijgegaan en veracht te worden? Zijne woning is niets anders dan een eng verblijf van hout, somtijds is het van steen; en op enkele altaren na, waarop eene gepaste versiering is aangebracht, wordt Hij op sommige plaatsen zoo armoedig gehuisvest, dat een eenvoudige daglooner soms voegzamer geherbergd is. Gelijk oudtijds voor Salomons prachtige tempel, had Hij voor Zijne tabernakelen goud en edele steenen kunnen eischen. Maar neen: ondanks Zijne voorkennis van hetgeen Hem eenmaal zou wedervaren, heeft Hij zich prijs gegeven aan al de onverschilligheid, gierigheid en ondank der menschen. Is er wel een treffender voorbeeld van ootmoed denkbaar? te meer, daar geen nooddwang, maar volle vrije keuze Hem die vernedering en dien onaanzienlijken

staat deed omhelzen. Ziehier dus een Hart, dat oprechtelijk den ootmoed bemint, en als zoodanig door u nagevolgd wil worden. Onderzoek daarom uwe oefeningen van ootmoed, zoo in woorden als in daden: worden die even vrijwillig, even liefdevol verricht? Is het voor u, gelijk voor Jezus' Hart, om het even, met eer, of met verachting bejegend te worden? Laat gij, op Zijn voorbeeld, uw eer en goeden naam van anderer willekeur afhangen? O welk eene leerschool! Welk een verschil tusschen leerling en Meester! Denk er over na... maak voornemens... en bid.

Tweede punt. Overweeg twee gewichtige omstandigheden van Jezus' ootmoed in het Sacrament. 1°. Een hart, minder dan dat van Jezus Christus den ootmoed liefhebbende, had allicht een zeker maathouden in die vernedering als meer bevorderlijk geacht ter verbreiding van Gods eer. Gemakkelijker toch ware die almachtige God in het Sacrament erkend en vereerd, indien er zich bijwijlen eenig waarneembaar teeken der verborgen godheid had vertoond. Maar niet alzoo dacht Jezus' Hart: Hij wilde dat Zijn toonbeeld van ootmoed in dit Sacrament oneindig volmaakt was. Denk er dan aan, godvruchtige ziel, dat het vaak uw verborgen hoogmoed is, die u bedriegt. Als ik zwijg, zegt gij, als ik toegeef, zet ik mijne eer, mijne onschuld, de rechtvaardigheid op het spel. Maar weet gij dan niet, dat de hoogste eer der onschuld bestaat in onschuldig veracht te worden, en dat de rechtvaardigheid haren roem erlangt uit het lijden van onrechtmatige verdrukking? Dit is de geliefkoosde stelregel van Jezus' ootmoedig Hart, en de toepassing er van, zelfs op de nietigste verrichtingen, voert god-

vreezende zielen menigmaal tot de heldhaftigste deugd-oefening. 2^e Een hart, minder dan dat van Jezus Christus met de ootmoedigheid ingelomen, zou allicht eenig zichtbaar erkenningsteeken voordeelijker geacht hebben voor het heil der zielen. Wie toch, o lieve Jezus, om onzentwil in het vleesch verschenen, wie had weerstand kunnen bieden aan dien zachten en goddelijk schoonen glans Uwer aanbiddelijke menschheid, al ware ook slechts een enkelen keer de kortstondige aanschouwing daarvan hem gegund! Maar wederom, niet aldus dacht Jezus' Hart. Hij, de oneindige Wijsheid, achtte het voor ons heilzamer, in het Sacrament het schoonste toonbeeld van ootmoed te geven. Het staat dus vast, o Christen, dat uwe trotschheid, uw ijdel zelfbehagen, uwe natuurlijke hooghartigheid door Jezus als de grootste vijand beschouwd wordt, zowel van u als van Hem Zelfen. Om u door Zijn eigen voorbeeld volkomen te overtuigen, heeft Hij, met Zich aldus te verbergen, afstand gedaan van een middel, dat veel gemakkelijker leidde tot het winnen onzer teederste liefde.

En zodoende, o allerootmoedigst Hart, o oneindig vernederde Zaligmaker, zijt Gij zooveel beminlijker voor mij, als Gij U te mijner onderrichting dieper hebt vernederd: „*quanto pro me vilior, tanto mihi carior.*”

Onderzoek de bijzondere omstandigheden uws levens, maak dienovereenkomstig uwe voornemens, en vraag met aandrang om Jezus' bijstand.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez, 2^e Deel. 8ste Verhand. Hfdst. 19 en 22.

SCHIETGEBED.

„*O mi Jesu, quanto pro me vilior, tanto mihi carior.*” O mijn Jezus, Gij zijt en zult mij steeds dierbaarder wezen, naarmate Gij U dieper voor mij hebt vernederd. (H. Bernardus.)

Bezoek aan het heilig sacrament.

Hernieuw in uwen geest de voorstelling, in de eerste inleiding aangegeven, om door uwen eerbied en liefde eenige vergoeding te geven voor de verguizing, waaraan Jezus is blootgesteld, terwijl Hij voor u in dit Sacrament een zoo verborgen en nederig leven leidt.

Deugdoefening.

Wacht u met bijzondere zorg van iets te doen of te zeggen tot uw lof of ontschuldiging.

 VIJFDE DAG.

VERBER HET LEVEN VAN LIEFDE VAN JEZUS' HART
IN HET HEILIG SACRAMENT.

Daar wij ons met dit liefdeleven van Jezus meer bijzonderlijk hebben bezig te houden op den feestdag zelve van

het heilig Hart, overwegen wij hier slechts dat Jezus Christus in dit Sacrament steeds bij ons heeft willen blijven. En dit wel 1^e wonende in het tabernakel, 2^e rondgebracht als teerspijze. Twee blijken van een goddelijk geduld, door de liefde in Hem gewerkt.

Voorbereidend gebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Vestig met aandacht en liefde uwe blikken op het tabernakel, verlevendig uw geloof aan Jezus' wezenlijke tegenwoordigheid, en verbeeld u uit Zijn mond de belofte te hooren, gegeven aan Zijne apostelen: „*ecce Ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi:*” Zie, Ik ben met u tot aan het einde der tijden.

Tweede inleiding. Vraag Hem, die teederheid en liefde Zijns Harten te waardeeren, waarmede Hij in dit Sacrament bestendig aanwezig is, en de dankbaarheid te gevoelen, Hem voor de uitvinding Zijner liefde verschuldigd.

Eerste punt. Jezus Christus kon onze heiliging bewerken door Zich enkel zinnebeeldig, en niet in werkelijkheid aan ons mede te deelen; doch Zijne oneindige liefde is niet tevreden met van verre hulp te verschaffen. Hij wil het doen, persoonlijk aanwezig. Doch waarom Zich niet vergenoegd met slechts dan werkelijk tegenwoordig te zijn, wanneer het heilig Misoffer wordt opgedragen? Zoodoende had Hij toch iederen dag Zijne dierbarer kunnen bezoeken? Neen, Zijn Hart verlangde meer. Hij wilde voor altijd onder de Sacramenteele gedaante verscholen blijven, om als het ware onze medeburgere en huisgenoot te zijn. Hij had zich kunnen vergenoegen met ééne stad van elk land, of ééne kerk van elke stad tot verblijfplaats te kiezen; maar neen, overal wilde Hij aanwezig zijn. In des hemels uitgestrekte ruimten be

vindt Zijne heilige Menschheid zich slechts op eene enkele plaats; maar op aarde wordt zij als het ware onmetelijk en is zij overal aanwezig, waar zich een gering aantal Christenen bevindt. Volkomen waar is derhalve het beweren veler heiligen, dat het Hart van Jesus op de kinderen der menschen is verliefd. Bedenk daarenboven dat dit aanzijn ten allen tijde en op alle plaatsen, m. a. w. die onbepaalde vermenigvuldiging der heilige Menschheid een groot wonder is van Gods almacht; en wat nog meer zegt, juist door het wrochten van dit wonder stelt Hij Zich aan de gelegenheid bloot, om tal van verguizingen te verduren. En gij, beantwoordt gij aan die vurige liefde van Jezus' Hart, door een gelijk verlangen, om met Hem te zijn? Ga dit na bij u zelve. Welke moeite en last heeft het in, Hem te bezoeken? Hoevele onkosten, zwarigheden en zorgen, als het geldt een huldebetoor te brengen aan de grooten der aarde! Wat al plechtigheden, reinigingen, gebruiken en oefeningen, wanneer oudtijds de Joden tot het tabernakel der heilige Ark naderden! Maar aan het naderen tot dezen ons minnenden God hindert noch armoede, noch mismaaktheid, noch geringheid van persoon of stand of kleedij. Bemint Hem slechts, en uwe liefde geeft u het recht met eene grenzenlooze teederheid door Hem te worden ontvangen, als waart gij Zijns gelijke en boezemvriend. O onbegrijpelijke liefde! Wat al weldaden, welk eene tegenegenheid! Doch ook, godvreezende ziel, hoeveel heimelijke wroeging, zoo gij om ijdele voorwendsels verzuimt Hem te bezoeken!

Tweede punt. Jezus smaakt zoo gaarne het genot van bij ons te zijn, dat indien wij niet tot Hem kunnen komen,

Hij Zich Zelfen ten onzent laat henenvoeren. En geef hier vooral acht op de buitengewone blijken Zijner minzaamheid. Waarhenen toch laat Hij zich dikwijls wegdragen? Naar plaatsen, die uwer fijngevoeligheid walging en afschuw veroorzaken; naar nederige en armelijke hutten, naar kwalijk riekende vertrekken, naar afschuwelijke kerkerholen! En door welke handen wordt Hij soms gedragen? hoe vaak door die van onwaardige bedienaren!

Maar zoo teeder mint ons Zijn Hart, dat Hij dat alles niet eenmaal schijnt te bemerken. In de eerste christentijden was het geoorloofd Jezus' heilig Lichaam van 's Heeren tafel mede te nemen hetzij naar huis of op reis; en had de Kerk, met reden verontwaardigd over de oneerbiedigheden, waaraan de geloofsverslapping het Sacrament blootstelde, dat gebruik niet opgeheven, dan zou nog voortdurend Jezus Christus op dergelijke wijze zich laten behandelen. Wat antwoord hebt gij, vrome ziel, na de overweging van dit alles? Hebt gij wel ooit goed begrepen, welk een sprekend blijk van Jezus' liefde het is, dat Hij onder ons een blijvende woonplaats heeft verkozen? Dan, nog bewonderenswaardiger toont zich Zijne goedheid. Hoe vurig Hij ook verlangt om steeds bij u te zijn, houdt Hij u echter niet af van uwe plichtsbetrachting of verzorging uwer belangen. Al den tijd, dien gij aan de behartiging uwer zaken te wijden hebt, blijft Hij geduldig wachten op uwe vrije oogenblikken. Zelfs wil Hij u niet berooven van uwe gepaste ontspanningen, en laat u gaarne werk en verpoozing naar eigen believen regelen; ja alle zorg schijnt Hij aan te wenden, om, met Zich Zelfen voldoening te willen verschaffen, u tot geen overlast te strekken. Niet alleen overdag

blijft Hij zoovele uren lang in een verlaten staat; doch ook gansche nachten brengt Hij alleen door in de Ciborie. Terwijl gij slaapt, waakt voor u Zijn Hart. Het waakt en bidt voor u; Het beschut u tegen zoovele gevaren; gelijk een trouw wachter, bewaakt Het uw huis. Aeh, indien gij niet ontroerd wordt door die teedere, bescheiden, volhardende en volmaakte liefde, zeg dan dat gij het geloof hebt verloren, of dat een hart in u klopt, hetwelk niet waardig is te leven. Voeg u daarom de sterkste verwijten toe, beweene uwe ondankbaarheid, en bepaal, wat gij te doen hebt voor Jezus, die Zich steeds voor u opoffert om uw bijzijn te genieten.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez. 1ste Deel. 5de Verh. Hfdst. 1 en 2.

SCHIETGEBED.

„Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum!
„Concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini”: hoe beminlijk zijn uwe woonsteden, o Heer der heirscharen! Mijne ziel verlangt smachtend naar de voorhoven des Hoeren. (ps. 82.)

Bezoek aan het heilig Sacrament.

Houd u bezig met eenige gedachten uit de overweging van dezen dag, en maak het vaste besluit, door uwen eerbied en liefde de lauwheid en nalatigheid te herstellen, waaraan gij u vroeger hebt schuldig gemaakt.

Deugdoefening.

Wend na een afgelegd kerkbezoek, meermalen uw geest en hart in stilte naar het altaar, en offer aan God, uit dankbaarheid voor Zijne liefde, de handeling op, die gij gaat verrichten.

 ZESDE DAG.

VERBEEK JEZUS' HART IN HET HEILIG SACRAMENT OM
ZIJN WERKZAAM LEVEN.

Hebt gij Jezus uiterharte lief, dan deelt gij ook noodwendig in al Zijne belangen. Dat minnende Hart geniet in het Sacrament geene ledige rust, maar werkt er met een ijver, gelijk aan Zijne liefde. Met het oog daarop, gaan wij na: 1° de verrichtingen van het *werkzame leven* van Jezus in het Sacrament, en de redenen, waarom gij met Hem moet medearbeiden en 2° de wijze, waarop Hij werkt, als het toonbeeld dat gij moet volgen.

Voorbereidend gebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Stel u Jezus in het heilig Sacrament voor als den goeden Herder, met een gekwetst en stervend schaapje aan Zijn boezem; Hij drukt het al dichter aan Zijn Hart, en hergeeft het zodoende gezondheid en leven.

Tweede inleiding. Smeek Hem om een brandenden ijver,

opdat gij naar best vermogen Hem doet kennen en be-
minnen.

Eerste punt. De eer Zijns goddelijken Vaders en het heil der zielen zijn de groote beweegredenen van Jezus' blijvend aanzijn in het Altaarsacrament. Ziedaar de belangen van dit liefdevol Hart, daarmede alleen houdt Het zich onledig. Van uit het stille tabernakel bestuurt Jezus Christus Zijne Kerk. Aan deze goddelijke tafel geeft Hij, de Herder, voedsel en leven aan Zijne schaapjes, aan de godvruchtige zielen, wier Meester en Geneesheer en Beschermmer Hij is. Hij, de kundige Leermeester en zorgvuldige Bestuurder, voedt en onderricht ze hier vol liefde en versterkt hare zwakheid.

Hier roept Hij tot Zich, nu eens op den gezagvollen toon des Meesters, dan weder met de zachte en goedhartige taal des Vriends, al de zielen die ten opzichte Zijner liefde of ziek, of stervende of reeds gestorven zijn. en hergeeft haar, als een goed Vader de schrikwekkendste bedreigingen met de vriendelijkste beloften afwisselend, leven en gezondheid en schoonheid. Kortom, al het goede dat wij ontvangen komt voort uit dat Hart, uit die onmeetbare Zee van licht en liefde en leven en geestelijken rijkdom, die zich uitstort over het geheimzinnig lichaam der Kerk. Wilt gij dus, godvruchtige ziel, aan dit aanbiddelijk Hart toebehooren, doordring u dan van Zijn geest, deel in Zijn arbeid en laten Zijne belangen tevens de uwe zijn. Gij zijt Zijne slavin; Hij heeft u gekocht, en voor welken prijs! Uw plicht derhalve is, zooveel van Zijnen last over te nemen en te torschen, als uwe krachten maar toelaten. Gij zijt Zijne dochter: aan u dus de ijverigste behartiging van uws Vaders

belangen. Hij is de Bruidegom uwer ziel: schande dus over u, zoo gij, tevreden met een zoet en rustig genieten Zijner liefde, al uwe pogingen niet aanwendt om Zijne glorie te verbreiden. Alzoo kan niets u ontheffen van de verplichting, uit al uw vermogen te arbeiden aan de bevordering van Gods eer en aan het heil der zielen. Straks zult gij zien, hoe gij dat werkelijk vermoogt; voor 't oogenblik volsta de overtuiging, dat het plicht voor u is. Haal u voor den geest alle gedachten, woorden en werken uws levens, en zie, of gij wel ooit daarvan een enkel gericht hebt op dat verheven doel, op uws Meesters, uws Vaders, uws Bruidegoms verheerlijking door alle menschen. Ach inderdaad, 't is onmogelijk Jezus te beminnen, zonder tevens iets voor Hem te doen. Maak dus hieromtrent voornemens. Gelukkig het huisgezin, waarin allen tegelijkertijd hiertoe besluiten!

Tweede punt. Het *Werkzame leven* van het goddelijk Hart in het Altaargeheim is een toonbeeld van dat, hetwelk gij zelf kunt leiden.

De grootste werken tot verbreiding Zijner goddelijke eer worden hier verricht zonder dat gedruis en die openbaarheid, welke de handelingen Zijns sterfelijken levens moesten vergezellen, opdat alle apostolische mannen in Jezus hun toonbeeld zouden vinden.

Hier echter is alles het werk eener stille, inwendige genade: het zijn gedachten, raadgevingen, heilzame bewegingen, in de ziel gewekt met het lankmoedigste geduld, en bevrucht en versterkt met een overvloed van bijzondere genaden. En ziedaar, vrome ziel, hetgeen uw aandeel zijn kan in het apostelschap. 't Is niet noodig den kansel te beklimmen: een godvruchtig onder-

houd, een wijze raad, een vriendelijk verzoek, een deelnemend woord, een medelijdende blik kan veel tot Gods eer bewerken. Hoe behendig en onopgemerkt weet men soms in het hartsgeheim te dringen der zijnen, en dan nog wel met een boosaardig opzet; en zou nu de liefde tot Jezus niet even vindingrijk zijn, om hetzij twee personen onderling te verzoenen, of eene zonde te voorkomen, of eene eenvoudige en onvoorzichtige ziel te behoeden voor eenig gevaar?

Ten tweede bestaat Jezus' arbeid in het Sacrament in het geven van een goed voorbeeld. Dit geheime Sacramenteele leven is een kort begrip van al die goddelijke voorbeelden Zijns sterfelijken levens, door de navolging waarvan zoovelen tot de hoogste volmaaktheid opklimmen. Nogtans zijn de goede voorbeelden, die gij geeft, in zeker opzicht vruchtbaarder dan die van Jezus in het Sacrament. De Zijne werken niet op allen, omdat niet allen er acht op geven; de uwe echter zal menigeen zijns ondanks moeten zien. En weet wel, dat de grootste moeilijkheid om een godvruchtig gebruik in een huis in te voeren, gelegen is in het vinden van iemand, die het voorbeeld wil geven. Streef dus ten bekwamen tijde naar een zoo schoonen roem, tot groote voldoening van Jezus' Hart.

Eindelijk werkt Jezus in het heilig Sacrament door het gebed. Onafgebroken gaat Hij er voort met ten onzen beste te spreken en zoowel Zijne alvermogende bemiddeling als Zijn eigen persoon voor ons op te dragen aan Zijn hemelschen Vader. Gebruik dus het gebed, dat krachtige en onfeilbare middel ter verbreiding van Gods eer. Gebruik het ter vervanging van andere

middelen, die wij niet altijd bij machte zijn om aan te wenden. O indien gij wist, hoeveel zielen haar redding verschuldigd zijn aan de vurige beden van heilige, godgewijde personen! Draag u dan met Jezus als een verborgen offer aan God op tot heil der zielen; hierop zij uw oog gericht, zoowel in het doen van goede werken, als in het lijden van tegenspoed. Breng van dit oogeblik af en voor altijd het offer van u zelve aan Jezus' *werkend Hart*, en reken er stellig op, langs dezen weg de grootste blijken zijner liefde te zullen ontvangen.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez, 3^e Deel. 1ste Verh. Hfdst. 9 en 10.

SCHIEFGEBED.

„Sanctificetur nomen tuum; fiat voluntas tua.” Minlijke Jesus, geheiligd zij Uw naam door de gansche wereld; dat allen Uw wil volbrengen.

Bezoek aan het heilig Sacrament.

Draag aan God den Vader het Hart Zijns geliefden Zoons op, voor de heilige Kerk, voor de bekeering der zondaren en voor de volharding der rechtvaardigen. Voeg er de meening bij, deze opdracht en die van al uwe goede handelingen meer bijzonderlijk te doen voor de heiliging van al uwe huisgenooten.

Deugdoefening.

Draag bij het begin van den dag en nog herhaalde malen al uwe handelingen aan God op voor diegenen der uwen, welke u eenig lijden hebben berokkend.

ZEVENDE DAG.

EEB HET VERBORGEN LEVEN VAN HET GODDELIJK HART
IN HET ALTAARSACRAMENT.

Het verborgen leven van Jezus is een der verhevenste voorbeelden van den in het Sacrament verscholen God. Overweeg daarom met een leerzaam hart en een brandend verlangen naar de indrukken der genade 1°. welk dat verborgen leven is, waartoe het voorbeeld van den Bruidegom uwer ziel in het Sacrament u uitnoodigt; 2°. het groote voordeel, dat gij u stellig beloven kunt er uit te zullen trekken.

Voorbereidend gebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Stel u met de grootste ingetogenheid voor aan Jezus Christus. Verwijder van u alle aardsche gedachten en verbeeld u alleen te zijn met uw goddelijken Meester in die woestijn, waarin Hij Zich veertig dagen lang afzonderde. Gij zijt er om te luisteren, niet alleen naar de onderrichtingen, op iederen Christen toepasselijk, doch ook naar de zoodanige, als met uw bijzonderen toestand overeenkomen.

Tweede inleiding. Bid Hem met den sterksten aandrang, dat Hij u toch geene dier verheven deugden verberge, tot de oefening waarvan Hij u geroepen heeft, en u te gelijk met die genade de noodige verlichting des geestes schenke.

Eerste punt. Wie, die Jezus hier in dezen nederigen toestand beschouwt, zou zeggen, dat Hij des ondanks Degene is, die hemel, zon en sterren, engelen en menschen en al het geschapene onder Zijn bestuur houdt? Hier bespeurt men niets van die groote en wondervolle werking Zijner voorzienigheid, wijsheid en almacht: hier woont Jezus Christus met het enkele doel, om de geheime belangen van Zijn Hart in betrekking tot der zielen heiliging te bevorderen. 't Is hier alles stilzwijgen, eenzaamheid, ootmoed, geduld: een verborgen en inwendig leven. Volgens dit toonbeeld moet gij dat verborgen leven beschouwen, waarin Hij zoozeer verlangt door u nagevolgd te worden. De grondslag daarvan is *de innerlijke geest*, die de ziel moet zijn van elke uwer handelingen; een geest, die niet blindelings werkt, noch tot menschelijke doeleinden; maar steeds in alles God op het oog heeft; een geest, die niet op den schijn, maar op het wezen der dingen zijn oordeel bouwt, en alles ijdel en nietswaardig schat, wat Gods wil niet is; een geest, die niet streeft naar veel doen, maar naar goed doen; een geest, wien niets, wat Gode behaagt, eene kleinigheid dunkt; bijgevolg zulk een, die geboren wordt uit de zuivere liefde tot God en, deze tot eenige geleidster nemende, ook haar alleen als eenige belooning wil ontvangen. Gij begrijpt licht, hoe noodzakelijk die *innerlijke geest* is voor uwe volmaking. Begin dus van nu af aan daaromtrent

voornemens te maken; want is uw eerste pogen niet gericht op het verwerven van dien *innerlijken geest*, dan zult gij nimmer tot dat in Jezus verborgen leven geraken, waarvan de h. Paulus en na hem zoovele andere heiligen zulke groote dingen hebben verkondigd.

Heeft nu de ziel, doordrongen van den *innerlijken geest*, al wat der wereld is, uitgeworpen, dan tracht zij in dat verborgen leven, geheel haar eigen persoon aan het oog der menschen te onttrekken. Niet dat zij daarom lijdt aan begoocheling des geestes en zoodoende te kort komt aan behoorlijke plichtsbetrachting; integendeel oefent zij gehoorzaamheid en naastenliefde zoo volmaakt mogelijk; doch tevens bemint en zoekt zij het stilzwijgen, de eenzaamheid en ingekeerdheid; zij vreest de wereld te zien en er door gezien te worden, opdat geene menschelijke beschouwingen zich heimelijk in hare handelingen komen inmengen. Geen ander begeert zij tot getuige te hebben harer deugden en moeilijkheden, dan God alleen, en dit is de reden, waarom zij vaarwel zegt aan alle ijdele vertroosting en zooveel mogelijk al datgene tracht te verbergen, waaruit haar innerlijke vreugde of geheime kwellingen zouden kunnen blijken. Zij vreest niets zoozeer als zonderlingheid, het gewone gevolg van geestbedrog. Zelfs van die deugden, waartoe zij zich meer bijzonderlijk voelt aangetrokken, beperkt zij de al te veel in het oog springende oefeningen. En om maar zoo weinig mogelijk van zich te doen denken en spreken, mengt zij zich in niets van hetgeen haar niet aangaat, en neemt, zoo het haar vrijstaat, in alles voor zich datgene, wat als onaangenaam en onaanzienlijk door anderen is versmaad. Alleen de gehoorzaamheid heeft de

sleutels van haar gemoed; maar zoolang dezer bevel niet anders luidt, zal zij jaren en jaren in stille plichtsbetrachting weten door te brengen zonder ooit iemands aandacht te trekken. Vergelijk deze levenswijze met die van Jezus in het Sacrament: 't is volkomen dezelfde. Vergelijk haar met de uwe: welk een verschil! Doch hoe groot dit ook zij, wacht u van den moed te laten zinken. Vraag dat goddelijk verborgen Hart uws Bruidgoms vurige verlangens in u op te wekken, vol moed en vol vertrouwen.

Tweede punt. Dit verborgen leven brengt vruchten voort, even kostbaar, als het in zichzelf voortreffelijk is.

1°. Het is een onfeilbaar en gemakkelijk middel tot het bekomen eener groote reinheid van geweten en eener algeheele onthechting van de wereld en van zich zelve. Waarin toch hebben uwe gebreken hun oorsprong? Is het niet in de gelegenheden, door de voorwerpen, die zich rondom u bevinden, aan uwe zinnen en kwade gewoonten aangeboden? Dit is b. v. het geval, wanneer men ongeduldig wordt, aan zijne nieuwsgierigheid, ijdelheid enz. voldoening geeft. Terwijl echter de toeleg op dat *verborgen leven* u liefde inboezemt tot de afzondering en gevolglijk alle overbodige zorg doet verwijderen, onttrekt hij u tevens aan tallooze gelegenheden. Ongemerkt maakt hij u gewoon aan een herhaald zelfonderzoek, aan het nadenken over de verschillende gesteltenissen en bewegingen uws gemoeds, zoodat tal van misslagen, die gij thans niet opmerkt, dan na ze begaan te hebben, door u voorzien en vermeden kunnen worden. En doordien dat onophoudelijk denken aan de voormalige voorwerpen van verkeerde geneigdheden en gewoonten allenge

vermindert, verslapt ook van lieverlede onze gehechtheid aan de wereld en aan ons zelve.

2°. De vrede en rust, althans in het hooger gedeelte der ziel, zijn ongetwijfeld de vrucht van dat *verborgen leven*. Uit hetgeen boven gezegd is, kunt gij lichtelijk opmaken, wat tot die innerlijke rust leidt. „Vanwaar,” zegt de apostel Jacobus, „zoovele stormen in uw binnenste? Komen zij niet voort uit uwe hartstochten?” Hoe meer voedsel gij dus, door u toe te leggen op dat verborgen leven, aan uwe hartstochten ontnemt, des te eerder zult gij die onverstoorbare zielsrust genieten, waarnaar gij zoo sterk verlangt.

3°. Dit *verborgen leven* is onontbeerlijk ter verkrijging van *den geest des gebeds*, welke niet kan wonen in iemand, die, steeds vol van zich zelve, zich met duizenden beuzelingen ophoudt en den ganschen dag verstrooid is. Hier hebt gij het doeltreffende middel, om voorgoed een einde te maken aan uw geklaag over de onvolmaaktheid uwer gebeden; noodwendig immers moeten deze overeenkomen met uwe gewone wijze van leven. Of spreekt uw eigene ervaring daaromtrent nog niet duidelijk genoeg?

4°. Volgens den gewonen loop van Gods beschikkingen zijn innerlijke troost en ongemeene hemelgunsten onze gezellinnen in dit *verborgen leven*. Die dit niet weet te leiden, waant het een leven van droefheid; die het kent, vindt er al spoedig een vreugdegenot in, oneindig verheven boven alles wat de wereld aanbiedt. Herinner u slechts aan hetgeen gij daaromtrent gelezen of van godvruchtige personen gehoord hebt.

En wat zegt gij nu van zoo groot een goed? Tracht er naar te verlangen, en bedien er u van ter onderdruk-

king van uwe weerstrevige eigenliefde. Maak een vast besluit er dikwijls aan te denken, ten einde dagelijks uwe voornemens te hernieuwen. Offer u op aan het goddelijk Hart en stel bij u zelve vast, u *telken dage* te onderzoeken omtrent de in deze overweging genomen besluiten.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez, 2de Deel. 2de verhand. Hoofdst. 8 en 9.

SCHIETGEBED.

„Dilectus meus mihi, et ego illi.” O Jezus, eenig en hoogste goed mijner ziel, dat ik voor U alleen leve, en dat Gij alleen alles voor mij zijt!

Bezoek aan het heilig Sacrament.

Herinner u eenige der voorafgaande beschouwingen, en vraag Jezus met aandrang u den moed te schenken, om de verwezenlijking te beproeven van de hoop, door deze overweging in u gewekt.

Deugdoefening.

Neem vandaag met eene bijzondere zorg het stilzwijgen in acht en onthoud u van alle inmenging in hetgeen u niet aangaat.

ACHTSTE DAG.

VEREER HET LEVEN VAN HEERLIJKHEID VAN
 HET GODDELIJK HART IN HET HEILIG
 SACRAMENT.³

Jezus' leven in het allerheiligste Sacrament is in verscheidene opzichten een verheerlijkt leven. Vandaag echter overwegen wij de bijzondere glorie, die Zijn goddelijk Hart op eene wonderbare wijze in het Sacrament omgeeft. Die glorie, zoo geheel eigen aan dat minnende Hart, openbaart zich in het Sacrament ten eerste hierdoor, dat het enkel door *de kracht der liefde* de zielen tot volkomen zelfverzaking brengt, en ten tweede, ze door diezelfde kracht opvoert tot eene geheel goddelijke hoogte.

Voorbereidingsgebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Verbeeld u in Jezus' geopende borst Zijn goddelijk Hart te zien, vol liefdevuur, als een brandende oven, waarin de harten der uitverkorenen smelten als was en gelouterd worden als goud.

Tweede inleiding. Offer met algeheele overgave uw hart aan die goddelijke vlammen op, terwijl gij u aan Jezus voorstelt, als volkomen bereid tot alles, wat Hij met u wil beginnen.

Eerste punt. De glorie van dit goddelijk Hart openbaart zich in die *grootte kracht der liefde*, welke in dit Sacrament de zielen bekwaam maakt, om, ondanks de natuurlijke zwakheid, hare vreeselijkste vijanden te overwinnen en te vernietigen. Herinner u die schoone zegepralen, door tal van heiligen behaald, wier levens u bekend zijn. 't Waren schepselen, gelijk aan u, even zwak als gij; dit getuigen

hunne gevaren, moeilijkheden, weifelingen en bekoringen. Vooral in dit Sacrament van liefde grepen die wonderbare veranderingen in hen plaats. Bedenk, hoe dikwijls gij niet dan met siddering die heldhaftige trekken hebt kunnen lezen van hun geduld, hunne liefde, gehoorzaamheid, versterving en zelfhaat. Kunt gij zonder bewondering staren op dien rustigen moed, die zachtzinnigheid, die vreugde, te midden van langdurige, wreede en smadelijke vervolgingen, of van smartvolle ziekten, of schrikwekkende en aanhoudende bekoringen? Hoe nu konden zulke zwakke schepselen aldus alle gevoel afleggen van deernis met zich zelve, allen tegenzin in de lastigste verrichtingen, alle vatbaarheid voor de teederste en tevens onschuldigste aandoeningen? O zij schepten die kracht uit dit heilig Sacrament, uit die bron van *de kracht der liefde*. En ziedaar de eigenlijke glorie van het goddelijk Hart, te gelijk met hetgeen een brandend verlangen er naar in hen vermocht uit te werken. Zoo gij Jezus liefhebt, dan weet gij thans, hoe gij Hem moet verheerlijken. Wat stelt gij u voor, wanneer gij in uw binnenste een heviger verlangen ontwaart om te beantwoorden aan Zijne liefde? Acht alles begoocheling wat u niet leidt tot zelfverachting, tot het verzaken van uw eigen wil, tot eene blinde en liefdevolle onderworpenheid aan den wil van God. De volkomen zege, die Jezus' Hart, met u in dit Sacrament zoovele genaden te schenken, wenscht te behalen, bestaat hierin, dat gij geweld pleegt tegen uwe eigenliefde. Maak dus het voornemen, om bij elk altaarbezoek, en wel vooral op Communiedagen, eene of andere zelfverwinning aan Jezus ten offer te bieden. Daar is niets, waarmede gij

beter kunt beantwoorden aan Zijne liefde, wijl het hier 't bijzonder belang geldt van de *glorie* Zijns Harten in het Sacrament.

Tweede punt. De *glorie* van Jezus' Hart in het Sacrament openbaart zich hierin, dat zij door *de kracht der liefde* de zielen tot eene goddelijke hoogte opvoert. De wondervolle zegepraal, door de liefde, zooals wij in het eerste punt hebben gezien, op de zielen behaald, brengt er eene verandering in voort, of liever, hervormt ze. Zij leven voortaan slechts in Jezus Christus, die in haar leeft, en zoo leiden zij reeds een goddelijk leven, alvorens het sterfelijke met al zijne zwakheden te hebben afgelegd. Beschouw haar uiterlijk: wat engelachtige zedigheit! wat geduldige voorkomendheid! Welk een minlijke zacht-aardigheid, welke nauwgezetheid, welk beleid, welk eene heiligheid spreekt uit al hare verrichtingen! Kondet gij binnentreden in haren geest; gij zoudt u overgeplaatst wanen in een rijk van licht, van dat onzichtbare licht, hetwelk zijne glansen werpt door het paradijs. Daar schitteren de zuiverste denkbeelden, de verhevenste kennis omtrent God en Diens geheimen. En waart gij doorgedrongen in haar hart; hoe opgetogen zoudt gij zijn over die zuiverheid, sterkte en vrede, over die heiligheid in alle gevoelens! De genade en de goddelijke liefde hebben hier haren zetel gevestigd en voeren er het oppergebied. Eene Gertruda, eene Catharina van Siëna, eene Theresia en zoovele andere zielen, met Jezus' geestelijke schatten verrijkt, zullen u kunnen leeren, welke de heerlijkheid is van dien God en Minnaar onzer zielen, als Hij deze uit hare eigene geringheid opheft tot zulk een volmaakten staat. Laat uw geest zich een

weinig verlustigen in hemelsch genot bij de beschouwing van al dit wondervolle. Om u echter niet te ontmoedigen en aan u zelve te wanhopen, dient gij in het oog te houden, dat er in het Huis uws Vaders onderscheidene woonplaatsen zijn; d. i., indien gij uit ootmoed niet dingen moet naar al die verheven gaven, gij nogtans verplicht zijt eenigermate uw aanspraak daarop te doen gelden. Het verdriete u niet van al wat er buitengewoons in is, af te zien; maar tracht naar de gave van eene groote zelfverloochening, eene diepe verachting der wereld, een groot geduld, eene ware ingetogenheid enz. Gij hebt inderdaad recht op die gaven; en verlangt gij er vurig naar, dan zal het goddelijk Hart ze u niet weigeren. Ook in u zullen zij eene verandering teweegbrengen, die u hoog genoeg zal plaatsen boven uwe tegenwoordige ellende, en in die verheffing tevens *de kracht van Jesus' liefde verheerlijken*. Hoelang nog zult gij met geest en hart gehecht blijven aan deze verachtelijke wereld? Hoevele vrome zielen leven er te midden van het aardsche gewoel, terwijl Jezus door Zijne liefde in haar Zijne heerlijkheid bewerkt; en zal Hij dan van u, die Hem toegewijd zijt, slechts oneer ontvangen? Maak derhalve vaste voornemens en bereid u derwijze tot het feest van Jezus' Hart voor, dat de Communie op dien dag voor u het begin zij van een nieuw *geluk* en eene bijdrage tot de *glorie* van Jesus Christus.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez. 2de Deel. 1ste verhandeling. Hoofdst. 19 en 20.

SCHIETGEBED.

„Vivam ego, jam non ego; vivat vero in me Christus.”
Geef, o Jezus, dat ik slechts voor U leve, of liever,
dat Gij Zelve in mij leeft.

Bezoek aan het heilig Sacrament.

Verschijn hier met gevoelens van diepen ootmoed en schaamte, wyl gij tot nog toe Jezus in Zijne eer bedrieglijk hebt tekortgedaan. Offer Hem, ter gereede afdoening van zulk een groote schuld, Zijn eigen Hart met de tallooze schatten van genade die Het omsluit, en bid Hem dringend: „patientiam habe in me, et omnia reddam tibi:” heb geduld met mij, en ik zal al het ongelijk herstellen, dat ik U in Uwe glorie heb aangedaan.

Deugdoefening.

Onderzoek vandaag nauwkeurig, door middel van welke inspraak God sinds lang voortgaat aan de deuren uws harten te kloppen, en doe ernstige pogingen, om er gehoor aan te geven; hiermede toch moet in u de glorie van Jezus Christus een aanvang nemen.

NEGENDE DAG.

VEREER JEZUS' LEVEN VAN VOLKOMEN ZELFOPOFFERING
IN HET HEILIG SACRAMENT.

Bij de edelste soort van offeranden, de brandoffers, moest het opgedragene gansch verteerd worden. Zulk een offer was dat van Jezus aan het kruis, en hiervan is het hoogheilig Altaarsacrament de hernieuwing en de gedachtenis. Te recht alzoo kan men het leven, door Jezus hier geleid, *een leven* heeten van *algeheele opoffering*. Om u ter navolging hiervan aan te sporen, kunt gij tot stof nemen uwer overweging 1° de soort van opoffering, die Jezus van u verlangt; 2° de volharding en bestendigheid, die vereischt worden tot een volkomen slachtofferen van u zelve.

Vorbereidingsgebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Beschouw Jezus Christus in het Sacrament, als een lam op het offeraltaar, en Zijn Hart, als een vuuroven, in wiens vlammen het lam van lieverlede verteert.

Tweede inleiding. Bid Hem, de kostbaarheid Zijns offers naar waarde te leeren schatten, en u tevens den moed te schenken, om u gansch en al uit liefde te slachtofferen.

Eerste punt. Overweeg, hoe Jezus Zich niet vergenoegd heeft met slechts in één opzicht u ten gevalle een offer te brengen, maar Zich op alle mogelijke wijzen voor u heeft geslachtofferd. Wat bleef Hem, genageld aan het kruis, nog te geven over van Zijne goederen, van Zijne eer, van Zijn leven? Doorloop met vrome bepeinzing

al hetgeen Jezus tot uw welzijn heeft weggeschonken, en overweeg daarna het volgende:

Na Zijn gruwelijken dood was alleen het Hart nog ongedeerd gebleven. Doch ook Dit wilde een deel uitmaken van het offer en men kan zeggen, dat in dit goddelijk Hart de offerande eerst voltrokken werd. Alzoo wilde Het geopend en verscheurd worden. Een dergelijk offer nu moet ook het uwe zijn. Welke hebt gij Hem tot heden toe opgedragen? hoevele, waaraan gij ternauwernood zijt begonnen, en hoevele andere, die slechts bestonden in onvruchtbare en onwerkdadige verlangens? Ook zijt gij Hem daardoor niet dierbaarder geworden; want wie in deze aangelegenheid niet alles doet, heeft niets verricht. En geef wel acht op de reden hiervan: het is hoegenaamd niets geven aan God, zoo men zijn hart niet schenkt; want het hart schat Hij hooger dan wat ook, het is Hem meer waard, dan al het andere te zamen; en niemand mag geacht worden, werkelijk zijn hart te schenken, ingeval hij dit niet doet met de grootste volkomenheid, zonder het minste voorbehoud. Voor u dus bestaat de volledigheid des offers in eene algeheele en oprechte overgave uwer gansche persoonlijkheid, met het vaste besluit om u door Jezus te laten leiden, al naar Hem zulks goeddunkt. Voorts moet gij u in niets meester beschouwen van u zelve, maar steeds denken, dat God, in het verzenden zoowel van lief als van leed, eenvoudig beschikt over hetgeen Hem toebehoort. Ga hier opnieuw na, met hoeveel grootmoedigheid Jezus Christus Zich gansch en al voor u heeft ten beste gegeven en geslachtetofferd. En had Hij dit soms noodig, om Zijn eigen geluk te bevorderen? Of zijt gij het

integendeel niet, die nimmer op aarde eenig genot zult kunnen smaken, zonder geheel en al toe te oehooren aan Jezus Christus? Ondervraag en onderzoek u ernstig, doch niet te lang; want uw geweten heeft het antwoord gered: welk is onder al wat God in u opgeofferd wil hebben voornamelijk het punt, waaromtrent gij onwillig zijt? Ach, gewoonlijk is het maar eene enkele zaak, die aan ons offer ontbreekt, en altoos is het de eigenliefde, die zich daarvan het voorbehoud maakt. Pas op dit gewichtige punt de verlichtingen en gevoelens toe, die God u instort. O goddelijk Hart, zoo kwistig U Zelve wegschenkend, dat Uwe genade mij bijsta, om na te volgen hetgeen Uw heilig voorbeeld mij leert!

Tweede punt. Nooit heeft Jezus ook maar het geringste teruggetrokken van de volkomen gift, u geschonken. Integendeel, zoo dikwijls Hij Zijne opdracht in de heilige Mis hernieuwt, doet Hij dit om uwentwil. Welk eene volhardende en blijvende liefde! Stel hier tegenover de offers, die gij zoo dikwijls aan Jezus gebracht hebt. Helaas, van schier alle is wellicht geen spoor in uw hart overgebleven. Herinnert gij u nog die vaste voornemens om een ingetogen, geregeld en lijdzaam leven te leiden? die offers van uwe neigingen, van afkeer, eigenliefde en menschelijk opzicht? dien ijver en die nauwgezetheid, waarmede gij in den beginne uwe geestelijke oefeningen placht te doen? En thans, waar is dat alles gebleven? wie heeft het u ontnomen? „O ongetrouw en onstandvastig hart!” moet gij, beschaamd en bedroefd, tot u zelve zeggen. Zal echter die verlegenheid en smart nog ditmaal onvruchtbaar voor u zijn? Bedenk het wel, wat onberekenbaar verlies de wereld

zou geleden hebben, zoo Jesus Christus, overeenkomstig het goddelooze verlangen Zijner vijanden, van het kruis ware afgekomen. Indien dat minnende Hart Zijne liefdevond dicht had laten gaan, van wat zoet een voorwerp, van welk een machtigen prikkel zouden uwe schroomvallige en onzekere verwachtingen thans verstoken zijn!

Nader dan, met een heilig mistrouwen op eigen kracht, tot die zaligende levensbron. Indien gij, o machtig Hart van mijn Verlosser, zoo vaak helaas door mij bedregen, mij niet bijstaat; wat rest mij dan nog in mijne uiterste ellende? Wek in u eene diepe smart, en vuur tevens uwe begeerte aan om hem eeuwig getrouw te blijven; roep met het innigste leedgevoel uit: „ja, mijn God, ik wil haar thans in werkelijkheid, die genade eener bestendige volharding in mijne goede besluiten.” Gij kunt niets doen dat aan Jezus' Hart aangenameer is, dan met zulk een verlangen voor Hem te verschijnen. Weet gij vurig te verlangen en te smeeken, dan zult gij stellig verhooring vinden. Roep ook de voorspraak in van de barmhartige Moeder des barmhartigen Verlossers, en sluit deze overweging met eene opoffering, die al de tot nog toe aangeboden omvat en hernieuwt.

GEESTELIJKE LEZING.

Rodriguez. 1ste Deel. 8ste Verhand. Hfdst. 3 en 4.

SCHIETGEBED.

Daar vooral het mistrouwen uwe standvastigheid in gevaar stelt, moet gij van daag dikwijls de betuiging

hernieuwen van uw vertrouwen op de kracht van Jezus' Hart, en zeggen: „*In te Domine, speravi, non confundar in aeternum.*” Op U, o Heer, heb ik gehoopt en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden.

Bezoek aan het heilig Sacrament.

Denk dikwijls aan hetgeen Jezus ter uwer heiliging gedaan heeft. Breng u met liefde en dankbaarheid te binnen, hoeveel uwe verlossing Hem heeft gekost. Hernieuw de voornemens, in deze overweging gemaakt. Offer Hem de pogingen op, in het werk gesteld reeds vóór uw bezoek, en neem u voor, er in te volharden.

Deugdoefening.

Wees vandaag zoo getrouw en ijverig mogelijk in het vervullen van al uwe geestelijke plichten.

Des avonds vóór het feest.

VOORBEREIDING TOT DEN FEESTDAG VAN JEZUS' GODDELIJK HART.

Met ons deze devotie tot Zijn goddelijk Hart te leeren, had Jezus ten doel, in de harten van alle geloovigen de liefde tot Hem te doen ontbranden en al Zijne beminnaars aan te sporen, om door de volmaaktst mogelijke liefde en de teederste betuigingen van eerbied al het ongelijk te herstellen, dat Hem bijzonderlijk wordt aangedaan in dit hoogheilig Sacrament door de onverschilligheid en boosheid van zoovelen, die Hem met

ondank blijven bejegenen. Dienovereenkomstig verlangt Hij van u, dat al wat gij op dit feest Zijn heilig Hart ter eere zult verrichten, ook met die gevoelens zij beziel.

Indien het u vrijstaat, wijd dan op den vooravond van het feest, zonder gevaar voor tekortkoming in uwe gewone plichtsbetrachting, een half uur of daaromtrent aan het aanbidden van Jezus in het tabernakel. Stem in dit altaarbezoek uw hart tot die gevoelens, waarvan het doordrongen moet zijn op den feestdag van morgen, en lees te dien einde de volgende overweging.

Over de onschalbare waarde van Jezus' Hart.

Om het allerheiligste Hart naar best vermogen te waardeeren, moet gij er in beschouwen: 1°. de Godheid, waarmede het is vereenigd; 2°. de liefde, waarvan het de zetel is; 3°. de smart, wier middelpunt het was.

Voorbereidingsgebed. Als naar gewoonte.

Eerste Inleiding. Verbeeld u Jezus Christus in het Sacrament, gelijk Hij verscheen aan de eerbiedwaarde Margareta Maria Alacoque. Hij toonde haar Zijn goddelijk Hart gewond, geheel omgeven van vlammen en met eene doornenkroon omvlochten, waarboven een kruis.

Tweede Inleiding. Vraag uwen Koning en Bruidegom om buitengewone verlichting, opdat gij eenigermate moogt kennen de onbegrijpelijke waarde Zijns Harten en Hem dientengevolge vereeren met de gepaste gevoelens van ootmoed en liefde.

Eerste punt. Overweging van de Godheid, waarmede Jezus' Hart is vereenigd. Bij de menschwording ver-

eenigde zich de goddelijke natuur persoonlijk niet enkel met de ziel, doch ook met het aanbiddelijk lichaam van Jesus Christus, en werd, uit kracht dier persoonlijke vereeniging, ook Zijn Hart één met de godheid van het eeuwige Woord des Vaders. En aldus is Het, gelijk Het in eeuwigheid zijn zal, een goddelijk Hart en het Hart van God, welks niet alleen menschelijk, doch tevens goddelijk leven God zelven tot oorsprong en beginsel heeft. De Godheid derhalve is het laatste doelwit van de hulde, die wij Jesus' Hart bewijzen. Beschouw de godsdienstige vereering en aanbidding, die de Kerk ons gebiedt opzichtsens het aanbiddelijk Lichaam van den Godmensch: welnu, zijn aanbiddelijk Hart heeft daarop dezelfde rechten. Wanneer gij dus, o godvruchtige ziel, u nederwerpt voor het heilige beeld van het Hart uws goddelijken Bruidegoms, denk er dan wel aan, hoe verheven het voorwerp is uwer huldebetooning, en maak u gewoon deze te bezielen met gevoelens van den diepsten eerbied, gelijk het de Godheid eens zoo verheven Bruidegoms eischt. O hoevele en hoe kostbare schatten vloeien uit die innige vereeniging met de goddelijke natuur in het Hart van den Godmensch! Kunnen die schatten van genade en heiligheid wel grooter wezen; immers zijn zij in Hem goddelijk? O Hart, zuiver met Gods zuiverheid zelve; heilig met Gods heiligheid zelve; liefdevol met Gods liefde zelve; sterk, met Gods sterkte zelve! O Hart, zachtaardig en mild, en getrouw en groot, met de zachtheid en mildheid, getrouwheid en grootheid zelve van God! Aanbiddelijk en beminlijk Harte dan, gelijk God zelve aanbidde- en minnenswaardig is, 't is van daag

misschien voor het eerste dat ik begin U een weinig te kennen. Ach, mijn Zaligmaker! ach, mijn Bruidegom, maak dat mijn hart waardig zij aan het Uwe te worden aangeboden! Ja, godvruchtige ziel, dit is hetgeen God van u vraagt. Het Hart uws Bruidegoms is ook daarom zoo edel, zoo zuiver, zoo heilig, zoo getrouw, zoo sterk, opdat het een volmaakt toonbeeld zij, volgens hetwelk gij het uwe moet verbeteren en vormen. Vergelijk uw armzalig hart met dat goddelijk Hart van Jezus Christus. Ach, mijn God, welk een verschil! Dan, vanwaar die afschuwelijke misvormdheid uws harten? Ziehier de reden. Ieder menschelijk hart heeft een of ander gebrek; en 't is daarom, dat gij u het allerheiligste Hart van Jezus tot toonbeeld moet stellen.

Welke behoefte toch hebt Gij, o goddelijk Hart, met mij gemeen? O levende Tempel der Godheid, in mijn hart is alles duisternis, en in u woont lichamelijk de volheid der Wijsheid; mijn hart is zwak, en in U zetelt de Almacht; mijn hart is vreesachtig, bedroefd, terneer-geslagen en zoekt vergeefs om rust en tevredenheid, en bij U alleen en in de gelijkvormigheid met U moet, en zal ik ook voortaan mijn waar geluk trachten te vinden.

Tweede punt. Over de liefde, wier zetel het heilig Hart is.

In ons is het hart een zeer werkzaam deel onzer persoonlijkheid. In Jezus Christus eveneens. Zijn Hart is bezielde met eene brandende liefde, niet alleen tot Zijn goddelijken Vader, doch ook tot ons. Ga dit na, o koude ziel, met een heilig ongeduld, om de geheime geschiedenis van Jezus' minnend Hart goed te kennen. Zijne liefde tot u nam te gelijk met Zijn leven een aan-

vang, en om uwentwil leerde Het aanstonds Zich die bewegingen geven, welke de bezigheid en arbeid uitmaken van een hart dat liefheeft. Buig in den geest u neder voor de kribbe, treed in het Hart van dat goddelijk Kind: in dit kleine Hart is de liefde overgroot, en in waarheid kan hier gezegd worden: Hij is voortgesnel als een reus, reeds in het begin Zijner loopbaan, de loopbaan der liefde. O hoevele moeizame, afmattende en gedwongen schreden in Zijn ganschen levensloop! Beschouw al wat ons eigen hart verricht en verduurt, wanneer het door eene hevige liefdedrift is bemeesterd. Ontdoe nu dien werkzamen hartstocht van al hetgeen er aan zedelijke onvolmaaktheid in ligt; en al het overige was werkelijk en op gevoelige wijze aanwezig in het Hart uws goddelijken Bruidegoms. De liefde heet een vuur, wijl zij het hart inderdaad met een heeten gloed vervult; en is zij groot, dan is de hitte ook zoo fel, dat men heiligen heeft gezien, die haar door middel van koud water en frissche lucht moesten temperen. In een dergelijken toestand heeft Jezus' Hart verscheidene jaren voor uw heil doorgebracht. Verders op al de aandoeningen eener ziel die bemint, antwoordt het hart met zijne eigene bewegingen. Doet niet eene groote begeerte het popelen en onrustig voortkloppen? Het afziju van het beminde voorwerp doet het verdrogen, de ondank brengt het stooten toe als van een degen, het medelijden doet het pijnlijk ineenkrimpen, en het gemis doet het als wegwijnen. En gij, steeds voortlevende in het aandenken uws dierbaren Verlossers, Die niet alleen getuige is van uwe onstandvastigheid, doch ook te voren er reeds van bewust, gij laat dat bij uitstek minnende en gevoelige

Hart al de kwellingen der liefde verduren. Ach, waart gij ten minste te eenigen tijde zoo heilig geweest, als Hij verlangde! konde ik u, niet het bittere, neen het zoete aantoonen, hetwelk dit zoo teedere Hart smaakt in Zijn arbeid van liefde tot u! Konde ik u uitdrukken, hoe Het, u beminnde, Zich uitzet en trilt van vreugde, hoe Het ontgloeit in de zoetste verrukking! Hoezeer echter met zulk eene fijne gevoeligheid begaafd, blijft dit Hart toch oneindig en onverstoorbaar gelukkig, en voor getrouwe en minnende zielen keert die gevoeligheid, wel verre van verloren te gaan, te Zijner verheerlijking. Gij kunt nog tot voorwerp strekken aan die goddelijke en zachte aandoeningen, aan dat vuur, waarvan Hij voor u gloeit, zelfs te midden Zijner heerlijkheid. Intusschen, wat zegt u deze zwakke schets van Jezus' liefdewerking? Is zij niet de getrouwe afbeelding van alles wat gij steeds hebt miskend? En wat verwacht heden dat Hart van u, als belooning voor zoovele verdiensten? Het verwacht gevoelens van bewondering, loftuigingen, dankzeggingen, doch vooral verlangens en een onwrikbaar besluit, om uw hart voortdurend bezig te houden met Zijne liefde.

Derde punt. Over de smart, waarvan Jezus' Hart het middelpunt was. „Neen,” zegt de godvruchtige Thomas van Kempen, „in de liefde leeft men niet zonder smart.” Dus was ook het gansche leven van Jezus' Hart kruis en martelie. Wij beperken thans echter onze overweging tot het aandeel van Jezus' Hart in de laatste smarten der lijdensgeschiedenis. Herinner u dan de gevoelens van afschuw en medelijden, die meer dan eens in u oprezen bij de bepeinzing der wreede mishandelingen,

waaraan Jezus' aanbiddelijk lichaam blootstond, en weet, dat al die smarten te zamen slechts het geringste deel uitmaken Zijns lijdens; de wreedste marteling werd voltrokken aan Zijn Hart. Die marteling ving aan bij het binnentreden van den hof, en eindigde eerst aan het kruis.

Niet alleen de liefde heeft het hart tot haren zetel, doch ook de smart; en dan eerst is deze voelbaar, wanneer en in zooverre het hart er in deelt. Hoop echter niet tot het begrip te zullen geraken van al wat Jezus' Hart doorstond gedurende Zijn lijdenstijd. Wel weet gij, hoe Het leed door de vrees, de verveling, het verbeiden der folteringen, die hem wachtten, door de derving van alle hulp en troost, door den haat tegen de zonde en den ondank der menschen; maar bedenk dat het Lichaam de pijnen de eene na de andere, het Hart echter ze alle te gelijk verduurde. Daarenboven oefende op dit laatste, wegens Zijne sijngevoeligheid, de foltering van ieder ander lidmaat den pijnlijksten indruk. Eindelijk, de wreedheid Zijner beulen was slechts het gevolg van een menschelijken haat, terwijl in het lijdén Zijns Harten, de wreedste en te gelijk dierbaarste beul, Zijn eigene liefde was. Wie dus vormt zich een denkbeeld van die bedruktheid, bezwijmingen, en plotselinge ontgloeingen, straks door eene ijzige koude vervangen? Neen, geene woorden vermogen uit te drukken hetgeen ik gevoel; en ook dit blijft nog zoo verre beneden hetgeen ik geloof! Jezus wilde ons een zichtbaar teeken geven van de geheime martelie Zijns Harten: Hij werkte een wonder: een bloedig zweet ontvloeide Zijn lichaam. O minnend en lijdend Hart van mijn Jezus, hoeveel ben ik U niet verschuldigd! Ja liefde voorliefde en

lijden voor lijden! Dan, hoe zal ik, zwak en weekhartig als ik ben, mij kwijten van die schuld, zoo Gij, o Jezus, mij niet een deel van Uwen moed verleent? O geef mij liefde, groote liefde. De liefde zij mijn meester; de liefde zal mij leeren, mij helpen lijden, zij zal mij het lijden doen beminnen, ten einde Uw heilig Hart na te volgen.

Op den feestdag van het Allerheiligste Hart van Jesus.

Dit feest is ook het feest van Jezus' liefde; want bij de instelling er van had Hij de verteederling onzer harten en onze wederliefde op het oog. En ten einde gemakkelijker dat doel te bereiken, geeft Hij ons tot voorwerp van dit feest Zijn heilig Hart, gelijk Het werkelijk is in Zichzelve, en tevens als zinnebeeld Zijner goddelijke liefde. Gij hebt dus bijzonderlijk dezen dag aan den eeredienst en aanbidding te wijden van dit oneindig aanbiddenswaardige Hart; en dit wel, volgens den geest dezer devotie. Gij moet u derhalve opwekken tot een waardig beantwoorden aan de liefde van Gods Zoon voor u en voor alle menschen, en aan dien minnenden en toch zoo weinig beminden God vergoeding schenken voor de ondankbaarheid zoowel van u als van anderen. Wijd dan dezen morgen uw hart met al het goede dat gij zult verrichten aan het beminlijke Hart uws Bruidegoms, en hernieuw dit offer meermalen in den loop van den dag. Onophoudelijk zoudt gij vandaag u moeten bezighouden met Jezus uwe liefde en hulde te betuigen en u te vereenigen met Zijn lijden. Blijft ten minste het stilzwijgen bewaren met de ingetogenheid

des harten. Zelfs uwe uiterlijke verrichtingen moeten bezield zijn met den geest dezer feestviering. Tracht menig onderhoud te hebben met Jezus in het heilig Sacrament, in zoover immers plichtsbetrachting en krachten zulks toelaten. Draag uwe Communie op ter vergoeding van die, welke gij en alle Christenen, hetzij op koele, of op onwaardige wijze hebt ontvangen; bereid er u toe voor met de uiterste zorg en dat uwe dankzegging dieper dan ooit uit het hart stijge.

Maar, om den wille van Jezus' liefde, wacht u toch, vooral heden, voor de dwaling van zoovelen, wien walgt van bidden en goede werken, bij gemis van gevoeligen troost. Op dien weg loopt gij gevaar, dezen dag niets te winnen. Neen, niet geducht, en van goeden wil, en niets nagelaten van hetgeen gij doen zoudt, bijaldien gij meer ijver en godsvrucht gevoeldet.

Voorbereidingsgebed. Als gewoonlijk.

Eerste inleiding. Verbeeld u Jezus Christus in het Sacrament, gelijk Hij verscheen aan de zalige Margareta Maria Alacoque. Hij toont haar Zijn goddelijk Hart, wreedelijk doorboord, geheel omringd van vlammen en omvlochten met eene doornenkroon, waarboven zich een kruis verheft; Hij legt haar uit, wat die zinnebeelden beteekenen; namelijk Zijne liefde en hetgeen Hij lijdt van de ondankbaarheid der menschen.

Tweede inleiding. Bid Hem met aandrang u goed te doen kennen en gevoelen die onbegrijpelijke overmaat en van zooveel liefde in Hem, en van zooveel ondankbaarheid in ons; opdat gij vastelijk moogt besluiten om naar best vermogen genoegdoening te geven aan een zoo minnend en echter zoo weinig bemind Hart.

Eerste Punt. Welke zijn de gevoelens, waarmede het goddelijk Hart jegens de menschen bestendig in het Sacrament is bezielde? Het zijn de gevoelens der levendigste en oprechtste liefde. Hetgeen de zon is midden op den dag, is Jezus' liefde tot ons in het Sacrament: haar licht en gloed vertoonen zich hier het sterkst. Wat doet Jezus in het Sacrament? Hij mint ons. Dit woord zegt alles en antwoordt op al wat men omtrent Hem vragen kan. Waarom komt Hij er? Omdat Hij ons mint. Hoe is Hij er? Als een God, die ons mint. Wat vraagt Hij er? Hetgeen de liefde vraagt. Waarom vermenigvuldigt Hij Zich daar op zoo wondervolle wijze? waarom verwijlt Hij er zoolang? waarom verbergt Hij er Zich dus? 't Is omdat Hij ons mint. Aan het kruis heerschte de liefde te gelijk met de rechtvaardigheid, ja zij diende de rechtvaardigheid; hier heerscht de liefde alleen, haar alleen dient al het overige. De wijsheid, de macht, de onmeetbaarheid, de voorzienigheid, alles werkt mede ter algeheele voldoening der liefde. O blinde menschen, ziet wat voor u het Hart van uwen God is in het Sacrament! En ondervindt gij dat niet telken dage? U, zondaren, hoe neemt Hij u hier op? Zijne klachten, Zijne berispingen en verwijten, ja Zijne dreigtaal, die u verschrikt, komen voort uit Zijne liefde. En u, lauwe en onvolmaakte Christenen, heeft Hij u ooit uit Zijne tegenwoordigheid verdreven? biedt Hij integendeel u geene verlichtingen aan, geen geneesmiddelen, geen troost en aanmoediging? Maar gij vooral, zuivere en vurige harten, gij moet voor de wereld getuigenis afleggen van dit goddelijk Hart in het Sacrament. Welke goedhartigheid! welk een vergeten van eigen grootheid!

welke minzaamheid! hoeveel inspraken en liefkoozingen en zoete geneugten! Toef hier een weinig en pas al die gedachten op u zelve toe. Neem plaats, zooals voorheen, of gelijk thans u voegt, hetzij tusschen de zondaren, of onder de onvolmaakten, of wel onder die vurigen. Uwe voornaamste gevoelens moeten hier zijn die van bewondering, van loftuiging en dankbaarheid. Ach, misschien hebt gij in uw ganschen levensloop dit goddelijk Hart niet naar behooren dankgezegd voor die overmaat van liefde.

Tweede punt. Welke zijn de gevoelens van het meeren-deel der menschen jegens Christus in het Sacrament? Bedenk, hoevelen niet eenmaal weten dat het de liefde tot hen is, waardoor een God tot dien toestand is gebracht. Desniettemin houdt Jezus Zich in dit Sacrament slechts bezig met Zijne liefde voor hen allen. En onder die blinden, hoe vele onwilligen, die, hoezeer uitgenoodigd om Hem te zoeken en te kennen, toch blijven weigeren! O Jezus, is dat niet de verschrikkelijkste kleinachting Uwer liefde! Helaas, 't is nog de gruwelijkste beleediging niet, die de meeste Christenen dat goddelijk Hart aandoen. De ondankbaren, zij belijden hun geloof in Jezus' onpeilbare liefde in dit Sacrament, en hoe beantwoorden zij daaraan? Denk hier slechts aan die vergetelheid, oneerbiedigheid, onteeringen, heiligschennissen en bespottingen, waarmede zij die hier aan Jezus vergelden; voeg hierbij de omstandigheden van tijd en wijze, het getal en de hoedanigheid der personen, die daartoe medewerken. Wek bij dit gezicht eene heilige verontwaardiging in u, en werp een blik op u zelf. O hoe hebt gij zelve dien goddelijken Minnaar

behandeld? Doorloop uw vorig leven. Wellicht is met uwe jaren tevens uwe ondankbaarheid toegenomen. O schande, indien de zuiverheid, godsvrucht en ijver uwer eerste Communiën langzamerhand zijn verminderd! Ach, werp u met schaamte overdekt voor den troon neder van die liefde, smEEK om meer verlichting ten einde u zelve te kennen en te haten, en om overvloed van genaden ter vaststelling van de edelmoedigste besluiten.

Derde punt. Welke gevoelens wekt in dat goddelijk Hart eene zoo snoode ondankbaarheid van de menschen? . . .

Om dit te begrijpen, moet gij eerst nagaan, welke die gevoelens zouden kunnen zijn, zoo alleen de rechtvaardigheid die ingaf. Gij weet, hoe God de Joden strafte wegens hun ondank voor de uitstekende eer, die Hij hun aandeed, met Zijn verblijf in hun tempel te vestigen. Hij liet dezen tot in zijne grondslagen verwoesten en zwoer bij Zich Zelfen, dat volk voor immer te verlaten. Maar de liefde van dit Hart is oneindig grooter dan onze ondankbaarheid. Nog altoos is Hij hier dat zachtaardige Lam, dat Zijn mond niet opent op de slachtbank. Soms tijds heeft Hij in het geheim Zijne klachten doen hooren aan bevoorrechte zielen; doch diezelfde klachten zijn steeds grooter bewijzen Zijner liefde. Hij zeide eens, klagende over de algemeene ondankbaarheid, aan de zalige Margareta Maria Alacoque: „Die ondankbaarheid pijnigt Mij meer dan al de folteringen Mijns lijdens. En indien de liefde der menschen beantwoordde aan de Mijne, zoude Ik al wat Ik tot nog toe geleden heb, als niets achten, en, ware het mogelijk, nog meer voor hen lijden. Maar Ik vind slechts koelheid en onwil voor al Mijne pogingen om hun wel

te doen." Oefenen deze liefdevolle klachten eenigen indruk op u? Doch luister verder: „Hetgeen Mij echter het pijnlijkst valt, is, aldus behandeld te worden door harten, die zich aan Mij hebben toegewijd." Hier spreekt Jezus over u; gij zijt ongetrouw, gij zijt koud en ongevoelig voor die beleedigingen; en zult gij dit altijd blijven? Ach, doordring u toch van eene teedere dankbaarheid voor zooveel liefde, van een levendige smart over zooveel ondank, van een vurig verlangen om uw ongelijk te herstellen door bliken van hulde en liefde. Die drie gevoelens vormen het eigenaardig kenmerk van een hart, dat werkelijk toegewijd is aan dat van Jezus. Maak het voornemen om u aan Hem op te offeren, vraag de genade om die opdracht waardiglijk te doen, en bereid u derwijze tot de algeheele overgave en slachtoffering van u zelve. Eindig uwe dankzegging na de heilige Communie met de *akte van toewijding*, (van *geloofte* is in die akte volstrekt geen sprake) en vervolgens met de *akte van eerherstelling*, ten einde eenige vergoeding te geven voor de ondankbaarheid zoo van u zelve als van anderen.

Schietgebed en Deugdoefening.

Beide bestaan vandaag in een zelfde zaak. Verwek zoovele akten van liefde tot God, als gij maar kunt: zij moeten evenwel *kort* en *vurig*, en als 't ware de adem zijn uwer godsvrucht.

Geestelijke lezing.

Hebt gij geen boek dat bepaaldelijk handelt over het goddelijk Hart, herlees dan oplettend de overwegingen op den vooravond en op den morgen van het feest.

Meeningen voor vijf altaarbezoeken.

1. Om Jezus te bedanken voor de liefde; welke Hij der wereld bewezen heeft in de instelling van het h. Sacrament.

2. Om Hem te bedanken, dat Hij zoo dikwijls tot u gekomen is in de heilige Communie en u daarin zoovele weldaden heeft bewezen.

3. Om zooveel doenlijk de beledigingen te herstellen, die Hem in het heilig Sacrament worden aangedaan door ketters en ongeloovigen.

4. Om eveneens te herstellen de oneerbiedigheden, heiligschennissen en mishandelingen van den kant der geloovigen.

5. Om in den geest Jezus Christus te aanbidden in alle kerken van de steden en dorpen der wereld, waar Zijn goddelijk Lichaam weinig voegzaam bewaard, zelden bezocht en geringe eer bewezen wordt.

AKTE VAN TOEWIJDING

AAN HET ALLERHEILIGST HART VAN JEZUS.

Aanbiddelijk Hart van mijn minlijken Jezus, wat heeft U kunnen bewegen tot eene zoo overmatige liefde jegens mij, wiens hart voor u steeds koud en ongevoelig bleef? Ja, die edelmoedige liefde, mij voorheen in weerwil der grootste onverschilligheid betoond, geeft mij hoop op de verhooring der bede, die mijne liefde dezen dag tot U

opzendt. Neem dan, allermijnlijkste Verlosser, genadiglijk mijn verlangen aan, om mij volkomen toe te wijden aan de eer en de glorie van Uw allerheiligst Hart en aanvaard het geschenk dat ik U aanbied van al wat ik ben. U wijd ik mijn persoon, mijn leven, mijne handelingen, mijn lijden en strijden, wjl ik voortaan een offer wil zijn ter bevordering Uwer glorie. Aanvaard mijne offerande; deele Uw heilig liefdevuur er zich aan mede, en moge zij eenmaal gansch verteerd worden. Ontvang dan, o mijn Heer en mijn God, dit hart met al zijne aandoe-ningen; want die alle moeten gelijkvormig zijn met de Uwe. Ik behoer dus aan U, o mijn God, ik ben het eigendom Uws Harten, geheel en al, zonder voorbehoud. Ach, liefdevolle Verlosser, hoe groot is jegens mij Uwe barmhartigheid! Wat toch ben ik, o God van majesteit, dat Gij die offerande mijns harten wel wilt aannemen! Ja, mijn hart behoort voortaan aan U; geen schepsel zal er nog iets van bezitten. Wees Gij dus, o minlijke Jezus, mijn Vader, mijn Meester, mijn al. Neem het offer aan, dat het onwaardigste schepsel aan Uw Hart komt brengen, om de oneer te herstellen, die het U tot heden toe heeft aangedaan. Ach, 't is waar, ik geef U weinig, maar ik geef toch alles, wat ik geven kan. Ook weet ik, wat Gij vooral begeert, en daarom: wijd ik U dit mijn hart, dan sta ik het voorgoed af, om het nimmer terug te nemen.

Leer mij, o beminlijke Verlosser, mij zelve geheel en al vergeten, wjl dit toch de eenige weg is, die mij den toegang verleent tot Uw aanbiddelijk Hart; en maak dat alles wat ik voortaan uit liefde tot U verricht, tevens Uwer waardig zij. Leer mij, wat ik doen moet om tot

de zuiverheid te komen der liefde; geef haar mij, in al haren gloed, in al hare edelmoedigheid. Schenk mij die diepe ootmoedigheid, zonder welke U niemand kan behagen, en volbreng aan mij in alles Uw heiligen wil, zoo in tijd als in eeuwigheid. Amen.

AKTE VAN EERBOETE.

Minlijke Jezus, steeds van liefde tot ons vervuld, steeds brandend van begeerte om ons mede te deelen van Uwen rijkdom, ja U Zelfen geheel en al aan ons weg te schenken; o Jezus, mijn God en Zaligmaker, die in de overmaat Uwer wonderbare liefde een slachtoffer hebt willen zijn in het aanbiddelijk Altaarsacrament, die U telken dage een millioen malen voor ons opdraagt, ach, welke gevoelens moeten in dien toestand de Uwe niet zijn, terwijl Gij na zoovele weldaden in de meeste harten niets anders aantreft, dan verhardheid, vergetelheid, ondankbaarheid en minachting!

Was het om ons te redden niet genoeg, o mijn Zaligmaker, den moeizaamsten der wegen te hebben uitgekozen, terwijl Gij toch ten prijs van zooveel minder ons Uwe liefde hadt kunnen bewijzen? Kondet Gij niet volstaan met dien harden doodsstrijd, met dat drukkend hartzeer, bij den aanblik van den zondenlast, dien Gij alleen hadt te torschen? Waartoe U dan nog dagelijks blootgesteld aan al die laagheden, waartoe de zwartste boosheid van menschen en duivelen bekwaam is? Ach mijn God,

mijn allerdierbaarste Verlosser, wat gevoelde wel Uw Hart bij het zien van zooveel ondankbaarheid en zonden, zooveel oneer en heiligschennissen?

Doordrongen van de levendigste smart over die onwaardige behandeling, buig ik mij deemoedig hier voor Uw aanschijn neder, om ten aanschouwen van hemel en aarde U mijne eerboete aan te bieden voor hetgeen Gij smadelijks op de altaren verduurd hebt sedert de instelling van dit aanbiddelijk Sacrament. Met schaamte en rouw in het hart, bid ik U duizendmaal om vergiffenis voor zooveel boosheid. Konde ik, o mijn God, met mijn tranen en bloed al die plaatsen afwasschen, waar Uw Hart zoo schrikkelijk is beleedigd en die kostbare panden Uwer goddelijke liefde zoo gruwzaam zijn ontceerd! Ach, dat ik niet, ook maar een oogenblik, meester kan zijn van aller harten, om ze U op te offeren tot herstel der vergetelheid en achteloosheid van al diegenen, die U niet hebben willen kennen, of die, na U gekend te hebben, U zoo weinig hebben bemind!

Doch, o aanbiddelijke Zaligmaker, hetgeen mij met schaamte overdekt en ik het diepst moet betreuren, is dat ik zelf tot het getal der ondankbaren heb behoord. O God, die den bodem peilt mijns harten, zie neder op mijn rouwgevoel over eigen ondank, op mijne wilvaardigheid om dien op alle mogelijke wijze te herstellen.

Zie, o Heer, ik werp mij deemoedig voor U neder, het hart verbrijzeld van droefheid, bereid om uit Uwe hand aan te nemen al wat Gij ter voldoening voor zoovele beleedigingen zult willen opleggen. Sla vrij toe, o mijn God: ik zal haar kussen die hand, ter verdiende kastijding tegen mij geheven. Ach, waarom ben ik

geen alleszins waardig zoenoffer? waarom kan ik niet met mijn bloed al die plaatsen besproeien, waar Uw allerheiligst Lichaam onder de voeten gesleurd en vertreden is? Hoe gelukkig zoude ik zijn, indien het mij, ten prijs der grootste folteringen, gegeven ware zooveel smaad en belediging af te koopen! Of, ben ik die gunst onwaardig, dan zij voor 'tminst mijn verlangen daarnaar U welgevallig.

Neem, o eeuwige Vader, deze mijne eerboete aan, in vereeniging met die van het goddelijk Hart Uws Zoons op Calvarië, en van de allerheiligste Maagd Maria, Zijne Moeder, aan den voet des kruises. Gewaardig U het gebed te verhooren, door dat goddelijk Hart tot U opgezonden. Geef mij kwijtschelding van al die oneerbiedigheden, waaraan ik mij heb schuldig gemaakt, en bekrachtig mijn voornemen, om U steeds met den vurigsten ijver te beminnen en alle middelen aan te wenden ter Uwer vereering. O mijn Koning, mijn Verlosser en mijn Rechter, ik geloof vastelijk dat Gij werkelijk tegenwoordig zijt in het aanbiddelijk Altaarsacrament, en door den eerbied, waarmede ik voortaan voor U zal verschijnen, en door een volhardenden ijver voor mijne aanbiddingen, wil ik tevens anderen doen zien, hoe hecht dit geloof in mij is geworteld. En wijl ik besloten heb en bij dezen plechtig betuig Uw allerheiligst Hart op bijzondere wijze te zullen vereeren, wil ik daarin mijn verblijf houden alle dagen mijns levens, en zodoende het laatste Uwer gunstbewijzen trachten waardig te worden: in datzelfde Hart den doodssnik te geven. Amen.

LITANIE
VAN HET
HEILIG HART VAN JEZUS.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.

God, Heilige Geest, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.

Hart van Jezus, met het Woord Gods zelfstandig
vereinigd,

Heiligdom der Godheid,

Tempel der heilige Drieëenheid,

Afgrond van wijsheid,

Oceaan van goedheid,

Troon der barmhartigheid,

Nooit uitgeputte schat,

Uit Wiens overvloed wij ons zelve, en alles ont-
vangen hebben,

Onze vrede en onze verzoening,

Toonbeeld van alle deugden,

Hart van Jezus,

Ontferm U onzer, Jezus.

Oneindig beminnend, en oneindig beminnens-
waardig,

Bron, die ten eeuwigen leven ontspringt,

Waarin de Vader Zijn behagen scheidt,

Zoenoffer voor onze zonden,

Voor ons met bitterheid overstelpt,

In Gethsemane tot den dood toe benauwd,

Met verguizingen verzadigd,

Door liefde gewond,

Met eene lans doorstoken,

Dat al Uw bloed aan het kruis vergoot,

Verbrijzeld om onze snoodheden,

Nu nog door ondankbaren in Uw Sacrament van
liefde verscheurd,

Toevlucht der zondaren,

Sterkte der zwakken,

Troost der bedrukten,

Volharding der rechtvaardigen,

Heil voor die op U vertrouwen,

Hoop voor die in U sterven,

Troostvolle bescherming voor Uwe vereerders,

Geneugte van alle Heiligen,

Onze hulp in overstelpenden nood,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar
ons Jezus.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ver-
hoor ons Jezus.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ont-
ferm U onzer, Jezus.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

Hart van Jezus,

Ontferm U onzer.

Hart van Jezus, brandend van liefde voor ons,
Ontvlam in ons hart eene brandende liefde voor U.

LATEN WIJ BIDDEN.

Almachtige God, wij bidden U, verleen ons, dat wij, die in het allerheiligste Hart Uws Geliefden Zoons al onzen roem stellen, en daaraan de voornaamste weldaden van Zijne liefde dank weten, ook in de werken en vruchten daarvan ons mogen verblijden. Door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

I N H O U D.

	Bladz.
Inleiding	6
Over het doel der Instelling van het allerheiligste Sacrament.	9
Over het leven van zaligheid van Jezus' Hart in het heilig Sacrament	14
Over het leven van genade van Jezus' Hart in het heilig Sacrament	18
Over het leven van opoffering van Jezus' Hart in het heilig Sacrament.	23
Over het leven van vernedering van Jezus' Hart in het heilig Sacrament.	27
Over het leven van liefde van Jezus' Hart in het heilig Sacrament	31
Over het leven van arbeid van Jezus' Hart in het heilig Sacrament	36
Over het verborgen leven van Jezus' Hart in het heilig Sacrament	41

Over het leven van heerlijkheid van Jezus' Hart in het heilig Sacrament.	47
Over het leven van volkomen zelfopoffering van Jezus' Hart in het heilig Sacrament	52
Over de onschatbare waarde van Jezus' Hart . . .	57
Op den feestdag van het allerheiligste Hart van Jezus	63
Akte van toewijding aan het allerheiligste Hart van Jezus	69
Akte van eerboete	71
Litanie van het heilig Hart van Jezus.	74

Stoomdruk van P. W. van de Weijer, Utrecht.